A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2014. december 16.)

a Kínai Népköztársaságból, Indiából és Vietnamból származó poliészter vágott szál behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről

(2014/918/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 14. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. A VIZSGÁLAT MEGINDÍTÁSA

(1) 2013. december 19-én az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) az 597/2009/EK rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) 10. cikke alapján szubvencióellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból, Indiából és Vietnamból (a továbbiakban: érintett országok) származó poliészter vágott szál Európai Unióba történő behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság a vizsgálatot a European Man-made Fibres Association (CIRFS, Szintetikus Szálak Európai Szövetsége) (a továbbiakban: panaszos) által hét gyártó nevében 2013. november 4-én benyújtott panaszára indította el. A panaszos a poliészter vágott szál (Polyester Staple Fibres, a továbbiakban: PSF) uniós gyártásának több mint 70 %-át képviselte. A panasz meggyőző bizonyítékot tartalmazott a támogatásra, illetve az abból eredő jelentős kárra vonatkozóan, és így elegendőnek bizonyult a vizsgálat megindításához.

(3) Az eljárás megindítását megelőzően és az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével összhangban a Bizottság értesítette az indiai kormányt, a kínai kormányt és a vietnami kormányt arról, hogy megfelelően dokumentált panasz érkezett be hozzá, amely szerint a PSF ezen országokból származó támogatott behozatala jelentős kárt okoz az érintett uniós gazdasági ágazatnak. Az érintett kormányokat egyéni konzultációkra hívták annak érdekében, hogy a panasz tartalmát illetően tisztázzák a helyzetet, és hogy kölcsönösen elfogadható megoldást találjanak.

A Kínai Népköztársaság (Kína)

(4) A kínai kormány nem fogadta el a konzultációs felkérést egy, a panasz benyújtási dátumával kapcsolatos félreértésre hivatkozva. A kínai kormány ugyanakkor észrevételeket nyújtott be a panaszban szereplő állításokkal kapcsolatban a rendszerek kiegyenlíthetőségének a hiányára vonatkozóan.

India

(5) Az indiai kormány elfogadta a konzultációs felkérést, és a konzultációra sor került. A konzultációk során nem sikerült kölcsönösen elfogadható megoldást találni. Ugyanakkor kellő mértékben figyelembe vették az indiai kormány panaszban felsorolt rendszerekkel kapcsolatos észrevételeit.

Vietnam

(6) A vietnami kormány elfogadta a konzultációs felkérést, és a konzultációkra sor került. A konzultációk során nem sikerült kölcsönösen elfogadható megoldást találni. Ugyanakkor kellő mértékben figyelembe vették a vietnami kormány panaszban felsorolt rendszerekkel kapcsolatos észrevételeit.

([1]) HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

([2]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból, Indiából és Vietnamból származó poliészter vágott szál behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról (HL C 372., 2013.12.19., 31. o.).

1.2. ÉRDEKELT FELEK

(7) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvételüket biztosítandó vegyék fel a Bizottsággal a kapcsolatot. A Bizottság emellett kifejezetten tájékoztatta a panaszosokat, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat és a kínai, az indiai és a vietnami kormányt, az ismert importőröket, a vizsgálat megindításában érintettként ismert szállítókat és felhasználókat, kereskedőket, valamint szövetségeket, és részvételre kérte fel őket.

(8) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a vizsgálat megindításával kapcsolatban észrevételeket tegyenek, illetve kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.

a) Mintavétel

(9) Figyelembe véve azt, hogy sok az exportáló gyártó, uniós gyártó és független importőr érintett, a Bizottság minden ismert exportáló gyártót és független importálót felkért arra, hogy jelentkezzen a Bizottságnál, és az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően szolgáltasson alapinformációkat a 2012. október 1. és 2013. szeptember 30. közötti időszakban a PSF-re vonatkozó tevékenységéről. Ezt a tájékoztatást a Bizottság az alaprendelet 27. cikke alapján kérte annak érdekében, hogy el tudja dönteni, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, akkor ki tudja választani a mintákat. A kínai, indiai és vietnami hatóságokkal is konzultációkra került sor.

Mintavétel az uniós gyártók körében

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság jelezte, hogy az uniós gyártók közül ideiglenesen mintát választott ki. A Bizottság a PSF vizsgálati időszakban mért értékesítési és termelési mennyisége alapján választotta ki a mintát, figyelembe véve a földrajzi megoszlást. A minta négy uniós gyártóból állt. A mintába felvett uniós gyártók termelése az uniós gyártás 54 %-át tette ki.

(11) A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy közöljék az ideiglenes mintával kapcsolatos észrevételeiket. Nem érkezett észrevétel. A minta reprezentatív az uniós gazdasági ágazat tekintetében.

Mintavétel az importőrök esetében

(12) A Bizottság annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, felkérte a független importőröket, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben kért információkat.

(13) Nyolc független importőr nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban, a Bizottság először egy három független importőrből álló mintát választott ki az Unióba irányuló import legnagyobb mennyisége alapján. Az alaprendelet 27. cikke (2) bekezdésének megfelelően valamennyi érintett és ismert importőr véleményét kikérték a minta kiválasztásáról.

(14) A mintába felvett egyik importőr visszalépett a mintából, arról tájékoztatva a Bizottságot, hogy nem nyújt be kitöltött kérdőívet. A Bizottság ezután befejezte a mintavételt a fennmaradó (a mintába még fel nem vett) importőrök alacsony száma miatt, amelyek mindegyikét felkérte a kitöltött kérdőív benyújtására. Két olyan vállalat, amely importálja és használja is az érintett terméket, jelezte, hogy nem importőrként, hanem felhasználóként kíván együttműködni. A fennmaradó öt független importőr közül négyen nyújtottak be kitöltött kérdőívet.

Mintavétel a kínai exportáló gyártók körében

(15) A mintavétel szükségességének eldöntéséhez, szükséges esetben pedig a minta kiválasztásához a Bizottság valamennyi ismert kínai exportáló gyártót arra kért, hogy közölje az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. Ezenfelül a Bizottság felkérte Kína Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezze meg és/vagy lépjen kapcsolatba azokkal az esetleges további exportáló gyártókkal, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban.

(16) Először 23 exportáló gyártó/gyártói csoport bocsátotta rendelkezésre a kért információkat és járult hozzá ahhoz, hogy szerepeljen a mintában. Az exportáló gyártóktól/gyártói csoportoktól kapott információk alapján és az alaprendelet 27. cikkével összhangban, a Bizottság először egy öt együttműködő exportáló gyártóból/gyártói csoportból álló mintára tett javaslatot, mely gyártóknak/gyártói csoportoknak az Unióba irányuló exportja a vizsgálati időszakban a legnagyobb mennyiséget képviselte. Két további kínai exportáló gyártó/gyártói csoport később nyújtotta be a kért információkat. E két kínai exportáló gyártó/gyártói csoport mérete azonban nem indokolta volna a minta módosítását, ha a kért információkat határidőre benyújtották volna.

(17) Két kínai exportáló gyártó/gyártói csoport azt kérte, hogy a mintát a PSF gyártásához felhasznált nyersanyag alapján állítsák össze. Úgy érveltek, hogy a mintába ugyanannyi tisztított tereftálsavat/monoetilén-glikolt (a továbbiakban: PTA/MEG) használó PSF-gyártót kell felvenni, mint PET-pelyhet használó PSF-gyártót. Azt is elmondták, hogy a termelési folyamat a felhasznált nyersanyagtól függően más és más, és hogy az eltérő nyersanyagot használó gyártók nem ugyanazon a piacon versenyeznek egymással. Ezen túlmenően állításuk szerint a nyersanyagként nem PTA-t/MEG-t használó PSF-gyártóknak nem származik előnyük abból, ha a PTA-t/MEG-t a panaszban leírtak szerint a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosítják.

(18) A Bizottság a mintát a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló legnagyobb exportmennyiség alapján választotta ki az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban. A mintavételnél azt is tekintetbe vették, hogy egyes rendszereket nem minden kínai exportáló gyártó vesz igénybe. Az is megjegyzendő, hogy a minta olyan vállalatokat is tartalmazott, amelyek mindkét termelési folyamatot alkalmazzák.

(19) Ha a mintavételt kizárólag a termelési folyamat jellege alapján végeznék, az felvetné a vizsgálati eredmény előrebocsátásának a veszélyét annak feltételezésével, hogy csak a nyersanyagként PTA-t/MEG-t használó PSF-gyártók körében fordulnak elő kiegyenlíthető támogatások, a PET-pelyhet használó PSF-gyártók között nem. Ezenkívül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a kiválasztási kritériumok önkényesek lennének, mert az azok eredményeképpen létrejövő, azonos számú vállalatból álló minta nem lenne reprezentatív az Unióba irányuló export mennyisége alapján az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésének megfelelően, ezért a kérést elutasította.

(20) Az egyik kínai exportáló gyártó/gyártói csoport szerint a mintavételt nem az export mennyisége, hanem annak értéke alapján kellene elvégezni, ezért saját magának a mintába való felvételét kérte. Az export értéke szerinti mintavétel nem vezetne reprezentatív és objektív eredményekhez, mert a támogatások torzíthatják az árakat. A Bizottság a mennyiség tekintetében öt legnagyobb exportáló gyártót/gyártói csoportot választotta ki, amelyek az együttműködő kínai exportőröktől az Unióba irányuló teljes exportmennyiség 53 %-át tették ki. Ez az export azon legnagyobb reprezentatív mennyiségének tekinthető, amelyet a rendelkezésre álló időn belül még megfelelő alapossággal meg lehet vizsgálni az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Emiatt a kérelmet elutasították.

(21) Ugyanez a fél elmondta, hogy nyersanyagként kizárólag újrahasznosított textilhulladékot használ, és nem vesz igénybe semmilyen, a PTA/MEG használatához kapcsolódó támogatást. A szóban forgó fél szerint az esetében nem jelenik meg olyan támogatáskülönbözet, amely a nyersanyagként PTA-t/MEG-t használó vállalatokra vonatkozó információk alapján került kiszámításra. A fenti (18) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a mintavételnél tekintetbe vették, hogy egyes rendszereket nem minden kínai exportáló gyártó vesz igénybe. Ezért a kérést a Bizottság elutasította.

(22) Mindezek miatt a (16) preambulumbekezdésben ismertetett, öt exportáló gyártóból álló mintát hagyták jóvá végleges mintaként.

(23) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos megkérdőjelezte a Bizottság mintavételi módszerét. Kétségeinek adott hangot a fenti (16) preambulumbekezdésben említett 23 együttműködő kínai exportáló gyártó/gyártói csoport reprezentativitásával kapcsolatban a Kínából az Unióba exportált PSF teljes mennyiségére vonatkozóan. Ezenkívül úgy ítélte meg, hogy – tekintettel a Kínában állítólag működő 150 PSF-gyártóra – az öt vállalatból álló minta nem elégséges. A szóban forgó fél azt is elmondta, hogy a mintavétel során nem vették figyelembe a kínai gyártók földrajzi eloszlását és a különböző termelési folyamatokat alkalmazó kínai gyártók részarányát. Végül a panaszos rámutatott arra, hogy a Bizottság nem adott tájékoztatást a mintába felvett kínai vállalatok által előállított PSF tényleges mennyiségéről és arról, hogy a gyártási mennyiség reprezentatív-e a Kínában előállított teljes PSF-mennyiség tekintetében.

(24) A 23 együttműködő kínai exportáló gyártótól/gyártói csoporttól származó behozatal a teljes kínai behozatali mennyiség 83 %-át tette ki, így magas együttműködési arányról beszélhetünk. A (16) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a Bizottság a mintát a vizsgálatban együttműködő öt olyan exportáló gyártóból/gyártói csoportból állította össze, amelyek a vizsgálati időszakban a legnagyobb Unióba irányuló exportmennyiséggel rendelkeztek, összhangban az alaprendelet 27. cikkével. Ily módon a minta reprezentatívnak tekinthető. A kiválasztott vállalatokat felkérték a teljes kérdőív kitöltésére. A vizsgálatban való együttműködést megtagadó exportáló gyártók semmi esetre sem vehetők fel a mintába, mivel a Bizottság az együttműködő exportáló gyártók által a kérdőíveken adott, a helyszínen ellenőrzött válaszok alapján kíván megállapításokat tenni.

(25) A mintának az exportáló gyártók Kínán belüli földrajzi eloszlása alapján történő kiválasztása kapcsán a panaszos nem támasztotta alá a kifogásait. A panaszos különösen nem adott magyarázatot arra, hogy a földrajzi eloszlás kritériumán alapuló minta miért lett volna összhangban az alaprendelet 27. cikkével, amely a minta legnagyobb exportmennyiség alapján történő kiválasztásáról rendelkezik.

(26) Azon kifogás kapcsán, hogy a mintavétel nem vette tekintetbe a különböző gyártási eljárásokat alkalmazó kínai gyártók részarányát, megjegyzendő, hogy a fenti (18) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a minta mindkét termelési folyamatot alkalmazó vállalatokat tartalmazott. Ezen túlmenően a legnagyobb kínai gyártók PTA/MEG felhasználásával állítanak elő PSF-et az uniós piacra.

(27) Továbbá, miközben a panaszos nem az Unióba irányuló exportról, hanem a gyártásról beszél, megjegyzendő, hogy a Bizottságnak nem kell megadnia a mintába felvett kínai exportáló gyártók/gyártói csoportok által előállított PSF mennyiségét, mivel a jelen eljárás célja a Kínában gyártott és az Unióba exportált PSF mennyiségéhez viszonyított támogatások értékelése.

(28) Ezért a Bizottság a panaszos mintavételi módszerrel kapcsolatos valamennyi kifogását elutasította.

Mintavétel az indiai exportáló gyártók körében

(29) A mintavétel szükségességének eldöntéséhez, szükséges esetben pedig a minta kiválasztásához a Bizottság valamennyi ismert indiai exportáló gyártót arra kért, hogy közölje az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. Ezenfelül a Bizottság felkérte India Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezze meg és/vagy lépjen kapcsolatba azokkal az esetleges további exportáló gyártókkal, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban.

(30) Nyolc indiai exportáló gyártó nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele, hogy felvegyék a mintába. Az alaprendelet 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban, a Bizottság egy olyan, négy vállalatból álló mintát választott ki az Unióba irányuló export legnagyobb reprezentatív mennyisége alapján, amelyet a rendelkezésre álló időn belül még megfelelő alapossággal meg lehetett vizsgálni. Az alaprendelet 27. cikke (2) bekezdésének megfelelően valamennyi ismert érintett exportáló gyártó, továbbá az indiai hatóságok véleményét is kikérték a minta kiválasztásáról, de azok nem tettek észrevételt.

(31) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos 17 indiai PSF-gyártó létezéséről tett említést és megkérdőjelezte, hogy a négy exportáló gyártó reprezentatívnak tekinthető-e. A Bizottság megerősíti, hogy a négy indiai exportáló gyártó reprezentatívnak tekinthető, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes indiai export mintegy 90 %-át képviselte.

Mintavétel a vietnami exportáló gyártók körében

(32) A Bizottság valamennyi ismert vietnami exportáló gyártót arra kért, hogy közölje az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. Ezenfelül a Bizottság felkérte Vietnam Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy nevezze meg és/vagy lépjen kapcsolatba azokkal az esetleges további exportáló gyártókkal, amelyek adott esetben részt kívánnak venni a vizsgálatban.

(33) Öt vietnami exportáló gyártó nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele, hogy felvegyék a mintába, ám közülük egynek a vizsgálati időszakban egyáltalán nem volt exportértékesítése az Unióban. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy eltekint a vállalat vizsgálatától. A fennmaradó exportáló gyártók kis számára való tekintettel a Bizottság úgy döntött, hogy nincs szükség mintavételre.

(34) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos elmondta, hogy Vietnamban a négy exportáló gyártóból három nyújtott be kitöltött kérdőívet, és hogy a Bizottságnak a kínai és az indiai export tekintetében is ilyen lefedettségre kellett volna törekednie. A Bizottság kiemeli, hogy az ágazat helyzete Vietnamban meglehetősen eltérő az együttműködő exportáló gyártók igen alacsony száma (nevezetesen 3) miatt, szemben a nagyszámú kínai és indiai exportáló gyártóval. Emiatt csak az utóbbi két országban volt szükség mintavételre. A Bizottság azt is tisztázni kívánja, hogy a három együttműködő és megvizsgált vietnami exportáló gyártó az érintett termék Vietnamból az Unióba érkező teljes importmennyiségének a 99 %-át képviseli.

b) Egyedi vizsgálat

(35) Három kínai exportáló gyártó/gyártói csoport kért egyedi vizsgálatot az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján. Tekintettel az egyedi vizsgálatokra vonatkozó kérések számára és a kínai exportáló gyártók mintájának a méretére, e kérések kivizsgálása indokolatlanul nagy terhet jelentett volna. Ezért ezeket a kérelmeket elutasították.

(36) Egy indiai exportáló gyártó kért egyedi vizsgálatot az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján. E kérés kivizsgálását a Bizottság jóváhagyta. Az a döntés született, hogy ebben a konkrét esetben az egyedi vizsgálat nem jelent indokolatlanul nagy terhet, és nem akadályozza meg a vizsgálat időre történő befejezését.

c) A kérdőívre adott válaszok

(37) A Bizottság kérdőíveket küldött a Kínát képviselő feleknek (kifejezetten bankok, illetve PTA- és MEG-gyártók számára készült kérdőívekkel), az Indiát képviselő feleknek (kifejezetten bankok számára készült kérdőívekkel) és a Vietnamot képviselő feleknek (kifejezetten bankok, illetve PTA- és MEG-gyártók számára készült kérdőívekkel). Ezenkívül a Bizottság öt, a mintába felvett kínai exportáló gyártó, öt (négy, a mintába felvett és egy, a mintába fel nem vett) indiai exportáló gyártó, négy vietnami exportáló gyártó, négy uniós gyártó, öt független importőr és 105 felhasználó részére küldött kérdőíveket.

(38) Kínára vonatkozóan a kínai kormány (Kereskedelmi Minisztérium) és az öt, mintába felvett kínai exportáló gyártó/gyártói csoport nyújtott be kitöltött kérdőívet. Indiára vonatkozóan az indiai kormány (Kereskedelmi és Ipari Minisztérium), a négy, mintába felvett indiai exportáló gyártó, valamint az egyedi vizsgálatot kérő indiai exportáló gyártó nyújtott be kitöltött kérdőívet. Vietnamra vonatkozóan a vietnami kormány (a Vietnami Versenyhatóság, az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium és számos bank) nyújtott be választ. Egy exportáló gyártó, amely az Unióba irányuló exporton belül igen csekély mennyiséget képviselt, visszalépett az együttműködéstől, és nem válaszolt a kérdőívre. A fennmaradó három vietnami exportáló gyártó (amelyek közül kettő ugyanahhoz a csoporthoz tartozik) benyújtotta a kitöltött kérdőívet. Ezen túlmenően négy uniós gyártó, négy független importőr és tizenkét felhasználó nyújtott be kitöltött kérdőívet.

(39) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azt az észrevételt tette, hogy a mintába felvett uniós gyártóknak kiküldött kérdőívek száma és az importőrök, felhasználók száma nem áll arányban egymással. Mindenekelőtt a gazdasági szereplők egyes csoportjainak (uniós gyártók, exportáló gyártók, importőrök vagy felhasználók) kiküldött kérdőívek száma nem tükrözi megfelelően a Bizottság által nekik tulajdonított súlyt. Az egyetlen cél megfelelő szintű és mennyiségű információk gyűjtése a támogatás, a kár és az uniós érdek lehető legteljesebb mértékű elemzéséhez.

(40) Ebben az esetben a mintába felvett négy uniós gyártónak, a mintába felvett öt kínai exportáló gyártónak, öt indiai exportáló gyártónak, négy vietnami exportáló gyártónak, öt importőrnek és minden ismert, illetve a Bizottságnál jelentkező felhasználónak kerültek kiküldésre kérdőívek. Az alaprendelet 27. cikke voltaképpen nem is írja elő a felhasználók közül történő mintavételt. Sőt, a korábbi piacvédelmi vizsgálatok tapasztalatai szerint bár bizonyos esetekben a rendelkezésre álló információk alapján számos felhasználóval fel lehet venni a kapcsolatot, közülük általában csak rendkívül kevesen hajlandóak visszaküldeni a kitöltött kérdőívet. Ezért a Bizottság ebben az esetben is aktívan kereste a lehetőséget a lehető legnagyobb számú felhasználóval való együttműködésre.

d) Ellenőrző látogatások

(41) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet a támogatás, az abból eredő kár és az uniós érdek ideiglenes meghatározása szempontjából szükségesnek tartott. Az alaprendelet 26. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő állami hatóságoknál, valamint pénzügyi intézményeknél és vállalatoknál került sor:

Kínai kormány

— Kínai Kereskedelmi Minisztérium, Peking, Kína

Indiai kormány

— Kereskedelmi és Ipari Minisztérium, Újdelhi

Vietnami kormány

— Vietnami Versenyhatóság, Ipari és Kereskedelmi Minisztérium, Hanoi

— Pénzügyminisztérium, Hanoi (többek között számos bankban tett ellenőrző látogatásokkal)

— Thai Binh-i vámhatóság, Thai Binh város, Thai Binh tartomány

Uniós gyártók

— Trevira GmbH, Bobingen, Németország

— Wellman International Ltd., Kells, Írország

— Greenfiber International S.A., Buzau, Románia

— Silon s.r.o., Sezimovo Ústí, Cseh Köztársaság

Importőrök

— Elias Enterprises Limited, Altrincham, Egyesült Királyság

Felhasználók

— Sandler AG, Schwarzenbach/Saale, Németország

Kínai exportáló gyártók

— Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd, Sanghaj

— Jiangsu Huaxicun Co, Huaxi Village, Csiangjin

— Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co, Szucsou

— Xiamen Xianglu Chemical Fibre Co, Hsziamen

— Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co, Fujang

Indiai exportáló gyártók

— Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai

— Ganesha Ecosphere Limited, Kanpur

— Indo Rama Synthetics Ltd., Nagpur

— Reliance Industries Limited, Mumbai

— Polyfibre Industries Pvt. Ltd., Mumbai

Vietnam exportáló gyártói

— Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd., Halong város

— Thai Binh Polyester Staple Fibre Joint Stock Company, Thai Thuy Town, Thai Binh Province and Hop Than Co. Ltd., Thai Binh város, Thai Binh tartomány (a továbbiakban együttesen: Thai Binh csoport).

(42) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos elmondta, hogy a kínai gyártók többsége egy régióban összpontosul Csiangszu és Csöcsiang délkeleti partvidékén, és a négy ellenőrző látogatás közül egyik sem e két tartomány valamelyikébe irányult. Ebben a vonatkozásban megemlítendő, hogy a Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co és a Jiangsu Huaxicun Co Csiangszu tartományban, míg a Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Csöcsiang tartományban működik. Ezért a kérelmet a Bizottság elutasította.

(43) A panaszos további érvként fogalmazta meg, hogy két, termelési kapacitás tekintetében nagy kínai gyártó nem szerepelt a mintában. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti (16) és (18) preambulumbekezdésben leírtak szerint a Bizottság a mintát az Unióba irányuló legnagyobb exportmennyiség alapján választotta ki, és abba az alaprendelet 27. cikkének megfelelően az Unióba szállító öt legnagyobb exportőr/exportáló gyártói csoport került bele. Pusztán az a tény, hogy Kínában léteznek más nagy PSF-gyártók is, nem kérdőjelezi meg a minta reprezentativitását.

(44) A panaszos hasonló igényt fogalmazott meg Vietnammal kapcsolatban is azt állítva, hogy két nagy vietnami PSF-gyártó nem képezte a vizsgálat tárgyát. Ahogy azt a Bizottság a fenti (32)-(34) preambulumbekezdésben kifejtette, a vizsgálat minden olyan vietnami gyártóra kiterjedt, amely az Unióba PSF-et exportál, és három exportáló gyártó nyújtott be választ, amelyek szinte a teljes Unióba irányuló PSF-kivitelt képviselik. Annak a ténynek, hogy létezhetnek más nagy vietnami PSF-gyártók is, amelyek nem exportálják az érintett terméket az Unióba, nincs jelentősége az együttműködő exportáló gyártók reprezentativitása tekintetében.

1.3. VIZSGÁLATI IDŐSZAK ÉS FIGYELEMBE VETT IDŐSZAK

(45) A támogatás és a kár vizsgálata a 2012. október 1. és 2013. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2010. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

(46) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos észrevételt tett a vizsgálati időtartamra vonatkozóan, amely szerinte túl rövid volt, és ezért „kedvezőtlenül befolyásolta" a Bizottság megállapításait. A panaszos azt állította, hogy a tizenkét hónapos időtartammal nem vették figyelembe azt, hogy az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár állítólagosan több évig tartott. A panaszos annak a véleményének is hangot adott, hogy a panaszban felsorolt támogatások nem elemezhetők megfelelően egy tizenkét hónapos vizsgálati időszak alatt.

(47) A kárelemzés vonatkozásában hangsúlyozni kell, hogy – szemben azzal, amit a panaszos állított – a Bizottság a 2010., 2011., 2012. éveket, továbbá a vizsgálati időszakot értékelte, nem pedig kizárólag a vizsgálati időszak tizenkét hónapját. A támogatás meghatározása tekintetében a Bizottság saját mérlegelési mozgásterén belül és összhangban az alaprendelet 5. és 11. cikkével tizenkét hónapos vizsgálati időszakot választott. A nyilvánosságra hozatalig sem a panaszos, sem más érdekelt fél nem tett észrevételt a vizsgálati időszak időtartamával kapcsolatban, amelyet az eljárás megindításáról szóló értesítés és a kérdőívek is tartalmaztak. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tizenkét hónapos vizsgálati időszak megfelelően biztosítja a vizsgálat megállapításainak reprezentativitását. Ezért a kérelmet elutasítja.

1.4. NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

(48) 2014. október 2-án a Bizottság minden érdekelt felet tájékoztatott azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján meg kívánta szüntetni az eljárást, és felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket. Észrevételek érkeztek egy felhasználói szövetségtől, a panaszostól, egy kínai exportáló gyártótól és annak leányvállalataitól, négy indiai exportáló gyártótól, a kínai kormánytól és a vietnami kormánytól. A benyújtott észrevételeket a Bizottság értékelte és adott esetben tekintetbe vette.

(49) A felhasználói szövetségtől kapott észrevételek az uniós érdekhez kapcsolódtak, amelyet nem értékeltek, mivel nincs ok intézkedések elrendelésére.

2. **AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK**

2.1. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(50) Az érintett termék a jelenleg az 5503 20 00 KN-kód alá besorolt, a Kínai Népköztársaságból, Indiából és Vietnamból származó, nem kártolt, nem fésült vagy más módon fonásra elő nem készített szintetikus poliészter vágott szál (a továbbiakban: érintett termék).

(51) Az érintett termék általában PTA (Purified Terephthalic Acid, tisztított tereftálsav) vagy MEG (Mono Ethylene Glycol, monoetilén-glikol), illetve újrahasznosított PSF gyártásakor újrahasznosított PET-palackokból előállított pehely felhasználásával állítható elő. A terméket számos célra használják, például ruhákhoz, ruházati termékekhez és lakberendezési tárgyakhoz, de a gépjárműiparban, a higiéniai és gyógyászati ágazatban és az építőiparban is.

2.2. HASONLÓ TERMÉK

(52) A vizsgálat szerint az alábbi termékek ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel, valamint felhasználási formákkal rendelkeznek:

— az érintett termék,

— az érintett országok belföldi piacán előállított és értékesített termék, és

— az uniós gazdasági ágazat által előállított és az uniós piacon értékesített termék.

(53) Következésképp a Bizottság úgy ítélte meg, hogy e termékek az alaprendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett hasonló termékek.

2.3. A TERMÉKKÖRT ÉRINTŐ KÉRELMEK

2.3.1. **PTA-ból/MEG-ből előállított PSF és újrahasznosított PET-palackokból előállított PSF**

(54) Két állami hatóság és egy, az egyik érintett ország exportáló gyártóit képviselő szövetség szerint a PTA-ból/MEG-ből előállított PSF-et és az újrahasznosított PET-palackokból előállított PSF-et két különböző termékként kellene kezelni. Ezt az állításukat a legfontosabb nyersanyagokban mutatkozó különbségre alapozták, mivel a PSF bizonyos típusait PTA/MEG, míg más típusokat újrahasznosított PET-palackokból előállított pehely felhasználásával készítik. Ehhez kapcsolódóan fontos különbségként említették az önköltségi és az eladási árakat. Azt is megjegyezték, hogy jelentős minőségi különbség áll fenn a PTA-ból és MEG-ből, valamint az újrahasznosított PET-palackokból készített PSF között, ami kihat a felhasználás és alkalmazás módjára.

(55) A PTA-ból/MEG-ből előállított PSF és az újrahasznosított PET-palackokból előállított PSF valóban két különböző PSF-típust jelent a PSF termékkörön belül. A két típus azonban ugyanolyan fizikai és kémiai jellemzőkkel bír, és végső felhasználási formáik is alapvetően azonosak. Vitathatatlan, hogy nem minden terméktípus cserélhető fel egymással, a korábbi vizsgálatok és a jelenlegi vizsgálat azonban megállapította, hogy a különböző terméktípusok között legalább részleges felcserélhetőség és egymást átfedő felhasználási terület fordul elő. Ezért a kérelmet a Bizottság elutasította.

(56) Egy exportáló gyártó a beadványában megismételte, hogy az újrahasznosított PET-palackok és az újrahasznosított PET-palackokból előállított pehely használata eltérő termelési folyamatot és eltérő nyersanyagot jelent. Ugyanez a fél azt is hozzátette, hogy az újrahasznosított PET-palackokból előállított PSF önköltségi és eladási ára, valamint a mennyisége jelentősen elmarad a „normál PSF" hasonló mutatóitól. A Bizottság fenntartja azon véleményét, hogy a nyersanyag lényegében azonos, legyen szó újrahasznosított PET-palackokról vagy újrahasznosított PET-palackokból előállított pehelyről. A PET-pehelyhez képest a PET-palackok használata esetén felmerülő kiegészítő lépések a palackok válogatása és mosása, majd a palackok pelyhekké való feldarabolása. Minden ezt követő gyártási lépés azonos. Ezenkívül a végtermék ugyanazokkal a jellemzőkkel bír, bár tény, hogy – ahogy arra a termékkód is rámutat – eltérő minőségi szintek fordulhatnak elő. A különböző minőségi szintekből adódó (esetleges) árkülönbségek így már a termékkódban megmutatkoznak. Ezért a kérelmet elutasítja.

2.3.2. **PSF-termékek és különleges PSF-ek**

(57) Egy állami hatóság és négy exportáló gyártó szerint a PSF-termékeket és a különleges PSF-eket különböző termékként kell kezelni a előállítási költségek, eladási árak és a használat különbözősége miatt. Azt is megjegyezték, hogy az uniós gazdasági ágazat a különleges PSF-ekre helyezi a hangsúlyt PSF-alaptípusként, míg az érintett országok főként PSF-termékeket forgalmaznak.

(58) Az állítást megfogalmazó, az (57) preambulumbekezdésben említett állami hatóság és négy exportáló gyártó nem határozta meg a különleges PSF fogalmát.

(59) A mintába felvett uniós gyártók fogalommeghatározása szerint a különleges PSF-ek közé tartozik a poliészter és polietilén kombinációjából készített, higiéniai termékekben való felhasználásra szánt PSF, a színezett (festett) PSF, az adott szakítószilárdsággal rendelkező PSF, a lángkésleltető PSF, az ipari felhasználásra szánt PSF (például az építőiparban használatos geotextíliák és nem szőtt anyagok), a vevővel együtt egyedi alkalmazásokhoz meghatározott, kifejlesztett és testreszabott PSF, valamint a gépjárműipar által felhasznált PSF (a gépkocsik látható burkolóanyagainak egységes színűeknek kell lenniük).

(60) A mintába felvett uniós gyártók szerint a standard PSF-ek közé azok a PSF-ek tartoznak, amelyek a jellemzőik tekintetében nagyobb fokú rugalmasságot mutatnak.

(61) A különleges PSF típus és a PSF-termék típus fogalommeghatározása alapján a két típus ugyanazokkal az alapvető fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel rendelkezik. Az, hogy többféle típus, szint vagy minőség létezik, nem zárja ki e típusok egyetlen termékként való kezelését. A PSF-termékek lehetséges felhasználási területei szélesebbnek tűnnek, mint a különleges PSF-eké, ám ezek a különbségek nem elegendők ahhoz, hogy két külön termékként soroljuk be őket. Bár a különböző PSF-típusok konkrét felhasználási céljuknak megfelelően eltérő jellemzőkkel bírnak, alapvető fizikai jellemzőik, alkalmazási módjuk és használatuk azonos.

(62) Azt is tisztázni kell, hogy a vizsgálati időszakban nem a különleges PSF típusok jelentették az uniós gyártók PSF-alaptípusát. Ez a típus átlagosan a mintába felvett uniós gyártók által gyártott összes PSF-típus mintegy 40 %-át alkotta a PSF-termékek és különleges PSF-ek gyártói fogalommeghatározása szerint.

(63) A nyilvánosságra hozatalt követően egy exportáló gyártó egy újabb beadványban is megfogalmazta, hogy a különleges PSF típus és a PSF-termék típus nem „hasonló termékek", így nem vizsgálhatók együtt. Ugyanez a fél hozzátette, hogy a különleges PSF típus és a PSF-termék típus esetében eltérőek a végső felhasználási formák, az előállítási költségek és az eladási ár. Ezért a Bizottság hibájaként rótta fel, hogy az nem vizsgálta a különleges PSF típus és a PSF-termék típus önköltségi és eladási ára közötti különbséget. Elmondása szerint nem világos, hogy miként határozták meg a vizsgált termék előállítási költségét és eladási árát, és arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az áron aluli értékesítés elemzését a PSF-termékek és a különleges PSF-ek adatainak a szétválasztása után.

(64) A Bizottság megerősíti, hogy a PSF-et többféle terméktípusként értékesítik szövésre vagy fonástól eltérő alkalmazásokra. A PSF lehet például mono- vagy bikomponensű, illetve különböző jellemzőkkel rendelkezhet, pl. decitexben kifejezett finomság, szakítószilárdság, a fényesség, minőségi szint stb. tekintetében. Ezek a jellemzők termékkódban is megmutatkoznak, amelyre vonatkozóan nem érkezett észrevétel a Bizottsághoz. Vitathatatlan, hogy a PSF-termékek és a különleges PSF-ek nem minden alkalmazási mód esetében cserélhetők fel egymással, ám a különböző terméktípusok között részleges felcserélhetőség és egymást átfedő felhasználási terület fordul elő. A (61) preambulumbekezdésben leírtaknak és az ugyanerre a termékre vonatkozóan lefolytatott korábbi eljárások eredményeinek megfelelően e típusok fizikai és kémiai jellemzői, valamint végső felhasználási formáik alapvetően azonosak. Minden típus ugyanazokból a nyersanyagokból készül (PTA/MEG vagy újrahasznosított PET), amelyek az előállítási költségek több mint 60 %-át teszik ki. Ezekhez a rost bizonyos speciális jellemzőinek biztosítása érdekében adalékanyagok vagy további komponensek adhatók hozzá. A termékkódban megmutatkozik a nyersanyagok eredete és egyéb olyan tényezők, amelyek befolyásolják az előállítási költségeket és az eladási árat. Ugyanakkor a PSF-termékek és a különleges PSF termelési folyamata között nincs számottevő különbség. Ez jól látható a mintába felvett uniós gyártóknál is, amelyek közül egyik sem foglalkozott kizárólag PSF-termékek vagy különleges PSF-ek előállításával. Végül a különleges PSF-nek nem ismert egységes és általánosan elfogadott fogalommeghatározása. Az (59) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően például egyes uniós gyártók különleges típusnak tekintik a higiéniai ágazatban használt PSF-et. Ezzel szemben számos felhasználó és egy felhasználói szövetség azt jelezte, hogy a higiéniai ágazatban például nedves törlőkendőkhöz használt PSF a PSF-termék típushoz tartozik, bár egészségügyi és biztonsági okokból ezeket lehetőség szerint nem szabad újrahasznosított nyersanyagból előállítani. Ezenkívül néhány uniós gyártó a bizonyos vevőspecifikus követelményeket kielégítő (például egy adott festékszínnel készülő) PSD-típusokat különleges PSF-nek tekinti, jóllehet ezek a típusok gyakran ugyanazzal a termelési folyamattal készülnek és ugyanaz az előállítási költségük, mint bármely más (termék jellegű) típusnak. Emiatt a Bizottság nem tudott a gyártók saját osztályozására támaszkodni a PSF-termék típus és a különleges PSF típus tekintetében, ezért a kérelmet elutasította.

2.3.3. **A termékköre vonatkozó egyéb kérelmek**

(65) Egy felhasználó és egy felhasználói szövetség szerint a Kínából importált PSF jobb minőségű, mint az Unióban előállított PSF. Ezt egyrészt azzal az érvvel támasztották alá, hogy a Kínai Népköztársaságból származó PSF nem tartalmaz kemény polimerdarabokat. Egy másik érvben a kínai PSF fényességére hivatkoztak, míg az Unióban előállított PSF szerintük szürke árnyalatokat tartalmaz, mivel az uniós PSF-ek többsége újrahasznosított PET-palackokból készül.

(66) A kemény polimerdarabokat tartalmazó uniós PSF-re vonatkozó első érvet semmilyen bizonyítékkal nem támasztották alá. Sőt, az állítás ellenkezőjét megfogalmazták más felhasználói beadványokban és kitöltött felhasználói kérdőíveken (amelyek szerint az uniós gyártók által előállított PSF általában jobb minőségű, mint az érintett országokban gyártott PSF).

(67) A második, fényességre vonatkozó érv tekintetében a vizsgálat során adott információk megerősítik, hogy a PTA-ból/MEG-ből készült PSF általában fényesebb, mint az újrahasznosított PET-palackokból készült PSF (ha a termelési folyamat során nem adnak hozzá pigmentet és/vagy színélénkítő anyagokat). Ugyanakkor a két PSF-típus ugyanolyan fizikai és kémiai jellemzőkkel bír, és végső felhasználási formáik is alapvetően azonosak. Az is megjegyzendő, hogy a kár kiszámítása során az alapvető nyersanyag volt az egyik figyelembe vett jellemző. Más szóval az újrahasznosított PET-palackokból készített importált PSF-et csak újrahasznosított PET-palackokból készült uniós gyártású PSF-fel hasonították össze. Hasonlóképpen a PTA-ból/MEG-ből készített importált PSF-et is csak PTA-ból/MEG-ből készült uniós gyártású PSF-fel hasonították össze.

(68) Egy felhasználói szövetség, egy exportáló gyártó és egy állami hatóság szerint a továbbfelhasználók gyakran megkövetelik, hogy a termékeket az érintett országokból (különösen Kínából) származó PSF-ből állítsák elő.

(69) Ezen állítást semmiféle bizonyítékkal nem támasztották alá, és nem is tárták fel a három érintett országból származó PSF-hez való ragaszkodás indokait (ha feltételezzük, hogy ez a fajta ragaszkodás valóban létezik a továbbfelhasználó vevők körében).

(70) A felhasználói szövetség konkrétan azt állította, hogy az uniós gépjárműipar kizárólag Kínából származó PSF-et fogad el.

(71) Ezt az állítását azonban nem tudta alátámasztani, és nem bizonyította, hogy az uniós gyártók által előállított PSF az uniós gépjárműiparban nem használható. Sőt, ellenőrzött adatok igazolják, hogy uniós gyártók is jelentős mennyiségű PSF-et értékesítenek az Unió gépjárműipara számára, ami cáfolja a fentieket.

(72) Egy exportáló gyártó állítása szerint az általa készített PSF és az uniós gyártók által előállított PSF két különböző termék, jóllehet egyaránt újrahasznosított PET-palackokból készülnek. Ez az exportáló gyártó azt mondja, hogy az általa előállított PSF (főként) újrahasznosított PET-palackokból (nem pehelyből) készül, amelynek más a termelési folyamata és más nyersanyagok felhasználásával jár, mint az újrahasznosított PET-palackokból készített pelyhet használó PSF-gyártók esetében.

(73) A Bizottság ezt az állítást is elutasította, mert a PET-palack és a PET-palackból készült pehely (ami nem más, mint pehellyé aprított PET-palack) lényegében ugyanaz a nyersanyag, eltérő formában.

2.3.4. **Következtetés**

(74) Ezért megállapításra került, hogy a vizsgálat hatálya alá tartozó két PSF-típus ugyanolyan fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel bír, és végső felhasználási formáik is alapvetően azonosak.

3. **TÁMOGATÁS**

3.1. KÍNA

3.1.1. **Általános rész**

(75) A Bizottság a panaszban, illetve a kitöltött kérdőívekben szereplő információk alapján a következő rendszereket vizsgálta, mivel ezek állítólag kínai kormányzati támogatásban részesülnek:

A. A PSF-ágazatnak az állami tulajdonú bankok által biztosított kedvezményes hitelnyújtás, valamint a magánbankok kormányzat általi megbízása és utasítása

B. Az áruk és szolgáltatások megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében történő biztosítása az állam által, valamint a magánszállítók kormányzat általi megbízása és utasítása

— az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított PTA és MEG,

— földterület és földhasználati jogok állam általi biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében,

— villamos energia biztosítása a kormányzat által,

— olcsó vizet biztosító program.

C. A textilágazatnak nyújtott fejlesztési és kamattámogatások

— a „Go Global” egyedi alap,

— a mezőgazdasági, könnyűipari és textiltermékek kereskedelmét előmozdító alap.

D. Közvetlen adómentességet és adócsökkentést biztosító programok

— külföldi (befektetési) vállalkozásokat illető társaságiadó-mentességek,

— minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások közötti osztalék társaságiadó-mentessége,

— új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásnak minősülő vállalatokra vonatkozó társaságiadó-csökkentés,

— különleges gazdasági övezetek részére biztosított társaságiadó-csökkentés,

— társaságiadó-csökkentés exportorientált vállalkozások számára,

— a hazai gyártmányú berendezések beszerzési értékének legfeljebb 40 %-át kitevő adójóváírás.

E. Közvetett adó- és behozatalivám-programok

— héamentességek és behozatalivám-engedmények az importált berendezések használatára,

— héa-visszatérítések kínai gyártású berendezések külföldi tőkével működő vállalatok általi beszerzéséért.

F. Egyéb regionális/tartományi programok

— adó- (és más) mentességek Csiangszu tartomány fejlesztési övezeteiben,

— adóösztönző eszközök Csangcsou városban,

— kedvezményes bérleti díjak Csangcsou városban,

— exportösztönző eszközök Csöcsiang tartományban,

— technológiai innovációs támogatások Csöcsiang tartományban,

— adó- és vámkedvezmények a fejlesztési övezetekben Kuangtung tartományban,

— exportösztönző eszközök Kuangtung tartományban,

— jogi költségek visszatérítése Kuangtung tartományban,

— külföldi kereskedelmi tevékenységekre vonatkozó (egyedi) alapok programja Kuangtung tartományban,

— hitelkamat-támogatások a Kuangtung tartományban megvalósuló technológiai innovációs projektek támogatására,

— kedvezményes adókulcsok a fejlesztési övezetekben Sanghaj tartományban,

— kedvezményes infrastruktúra Sanghaj tartományban,

— exportorientált vállalatokat célzó hitelezési és adópolitikák Sanghaj tartományban.

(76) A Bizottság a panaszban foglalt valamennyi rendszert megvizsgálta. Valamennyi rendszer esetében megvizsgálta, hogy az alaprendelet 3. cikkének rendelkezései szerint megállapítható-e a kínai kormány általi pénzügyi hozzájárulás és a mintába felvett exportáló gyártóknak nyújtott gazdasági előny. A vizsgálat eredményei szerint ebben az esetben a vizsgált rendszerekre nyújtott gazdasági előny nem éri el az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdésében ([3]) meghatározott *de minimis* küszöbértéket. Ezért a Bizottság nem látja szükségesnek az egyes rendszerek kiegyenlíthetőségének a megállapítását.

A rendszerek és az egyedi vállalatoknak nyújtott gazdasági előnyök mértékének a részletes ismertetésére alább kerül sor.

3.1.2. **Egyedi rendszerek**

A mintába felvett kínai exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban nem használt rendszerek

(77) Az eredmények szerint a mintába felvett kínai exportáló gyártók/gyártói csoportok a vizsgálati időszakban nem vették igénybe az alábbi rendszereket, így nem volt megállapítható gazdasági előny.

— a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított PTA és MEG,

— az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított villamos energia,

([3]) A 14. cikk (5) bekezdésének alkalmazásában egy ország akkor tekintendő fejlődő országnak, ha szerepel az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról és a 732/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 978/2012/EU európai parlamenti és tanács rendelet II. mellékletében (HL L 303., 2012.10.31., 1. o.)

— az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított olcsó víz,

— a „Go Global" egyedi alap,

— a mezőgazdasági, könnyűipari és textiltermékek kereskedelmét előmozdító alap,

— külföldi (befektetési) vállalkozásokat illető társaságiadó-mentességek,

— új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásnak minősülő vállalatokra vonatkozó társaságiadó-csökkentés,

— különleges gazdasági övezetek részére biztosított társaságiadó-csökkentés,

— társaságiadó-csökkentés exportorientált vállalkozások számára,

— a hazai gyártmányú berendezések beszerzési értékének legfeljebb 40 %-át kitevő adójóváírás,

— egyéb regionális/tartományi programok.

(78) Ami a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított PTA-t és MEG-t illeti, a panasz szerint egyes beszállítói iparágak és termékek a kínai kormány ellenőrzése alatt állnak, hogy kedvező árú felhasználandó anyagot, nevezetesen PTA-t és MEG-t biztosíthassanak PSF-gyártók számára. Ezen az alapon a PSF-gyártók kiegyenlíthető támogatásban részesülnek azáltal, hogy állami tulajdonú vállalatoktól állami gyártású PTA-t és MEG-t szereznek be a piaci árnál alacsonyabb áron, vagyis a megfelelő ellenszolgáltatásnál alacsonyabb összeg fejében.

(79) A vizsgálat ugyanakkor feltárta, hogy a PSF gyártásával foglalkozó kínai exportáló gyártók/gyártói csoportok az exportra szánt PSF előállításához felhasznált PTA és MEG alapanyagot egy belső feldolgozó rendszeren keresztül importálják.

(80) Ennek következtében a mintába felvett vállalatoknál ezen állítólagos program keretében nem volt megállapítható támogatás.

(81) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos elmondta, hogy a Bizottság csak egyetlen, a mintába felvett kínai exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban nem használt támogatási rendszert, nevezetesen a PTA/MEG támogatott árakon való biztosítását vizsgálta meg részlegesen. E rendszer vonatkozásában a panaszos kifejtette, hogy a minta összeállításának módja, valamint az a tény, hogy egy jelentős kínai PSF-gyártóra nem terjedt ki a vizsgálat, befolyásolta az e rendszeren keresztüli támogatás megítélését.

(82) A fenti (16) és (18) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a vizsgálatban együttműködő 23 kínai exportáló gyártó/gyártói csoport közül a Bizottság kiválasztott egy, az öt legnagyobb exportáló gyártót/gyártói csoportot magában foglaló mintát, amelyet az alaprendelet 27. cikke alapján reprezentatívnak tekintett. A panaszos által említett, a mintába fel nem vett kínai gyártó nem exportált számottevő mennyiségű PSF-et az Unióba a vizsgálati időszakban. Ezért a gyártónak a mintából való kihagyása nem érintette a minta reprezentativitását és nem befolyásolta jelentősen a szóban forgó támogatási rendszerrel kapcsolatban levont következtetéseket.

(83) A Bizottság megerősíti, hogy minden, a panaszban említett állítólagos támogatási rendszer vonatkozásában információkat kért és válaszokat várt, beleértve a panaszos által a nyilvánosságra hozatal kapcsán tett észrevételekben említett rendszereket is, ám ezekről a rendszerekről bebizonyosodott, hogy azokat a mintába felvett exportáló gyártók/gyártói csoportok nem veszik igénybe. A (78) preambulumbekezdésben a Bizottság további részletekkel szolgált a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében biztosított PTA/MEG vonatkozásában, mert ez a támogatási rendszer a panasz egyik lényegi eleme volt, amely jelentős kiegyenlíthető támogatást biztosíthat.

A mintába felvett kínai exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban használt rendszerek

3.1.3. **A PSF-ágazatnak biztosított kedvezményes hitelek**

(84) A panaszos állítása szerint a PSF-gyártók alacsony (támogatott) kamatú hiteleket kapnak a fejlesztési bankoktól és az állami tulajdonú kereskedelmi bankoktól a kínai kormánynak a textilipar és a kémiai rostok előállításával foglalkozó ágazat növekedését és fejlesztését előmozdító és támogató szakpolitikája keretében.

a) Jogalap

(85) Kínában a kedvezményes hitelezésről a következő jogszabályok rendelkeznek: A Kínai Népköztársaság törvénye a kereskedelmi bankokról (a továbbiakban: banktörvény), a hitelekre vonatkozó általános szabályok, amelyet a Kínai Központi Bank 1996. június 28-án hirdetett ki, valamint az Államtanács 40. sz. határozata.

b) A támogatás összegének kiszámítása

(86) Az alaprendelet 6. cikkének b) pontja értelmében a kedvezményes hitelekkel járó gazdasági előnyt a hitelt felvevő cég által fizetett kamatok és a cég által a piacon ténylegesen megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében fizetendő összeg közötti különbözetként kell meghatározni. A Bizottság meghatározta az összehasonlítható kereskedelmi hitelek piaci viszonyítási alapját.

(87) A viszonyítási alapot a kínai kamatlábak alapján határozták meg, kiigazítva a normál piaci kockázattal (vagyis úgy tekintették, hogy valamennyi kínai vállalat részére csak a „nem befektetési besorolású" kötvények legmagasabb kategóriáját adja (a Bloombergnél „BB"), és a Kínai Központi Bank megszokott hitelezési kamatlábára az ilyen minősítésű vállalatok által kibocsátott kötvények esetében várható felárat alkalmazza).

(88) Az exportáló gyártók/gyártói csoportok gazdasági előnyét úgy számították ki, hogy figyelembe vették a százalékos arányban kifejezett kamatkülönbözet és a hitelből még fennmaradó összeg szorzatát, azaz a vizsgálati időszakban ki nem fizetett kamatot. Ezt az összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártók teljes forgalmával.

c) Következtetés

(89) Az e rendszer keretében megállapított gazdasági előny mértéke 0 % és 0,50 % között van.

3.1.4. **Földhasználati jogok biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében**

a) Jogalap

(90) Kínában a földhasználati jog biztosítása a Kínai Népköztársaság földügyi igazgatásról szóló törvényének és a Kínai Népköztársaság ingatlanokról szóló törvényének hatálya alá tartozik.

b) Gyakorlati végrehajtás

(91) A földügyi igazgatásról szóló törvény 2. cikkének megfelelően minden földterület állami tulajdonban van, mivel a kínai alkotmány, illetve a vonatkozó jogi rendelkezések szerint a föld a kínai nép közös tulajdona. A földet nem lehet eladni, a földhasználati jogot azonban a törvény alapján át lehet ruházni. Az állami hatóságok a földterületet nyilvános ajánlattétel, árajánlat vagy árverés útján ruházhatják át.

c) A vizsgálat megállapításai

(92) Az együttműködő exportáló gyártók/gyártói csoportok információkat közöltek az általuk használt földterületről, illetve a földhasználati jogokra vonatkozó szerződésekről/okiratokról, a kínai kormány azonban a földhasználati jogok ellenértékének megállapításával kapcsolatban semmiféle tájékoztatást nem adott.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(93) Mivel megállapítást nyert, hogy a földhasználati jogokkal kapcsolatos viszonyokat Kínában nem a piac határozza meg, Kínában a jelek szerint a magánszektor vonatkozásában viszonyítási alapok egyáltalán nem állnak rendelkezésre. Így a kínai árak és költségek kiigazítása nem megvalósítható. Ilyen körülmények között a Bizottság azt állapította meg, hogy Kínában nincs működő piac, és az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontjával összhangban a gazdasági előny meghatározásához indokolt a külső viszonyítási alap használata. Mivel a kínai kormány nem volt hajlandó javaslatot tenni a külső viszonyítási alapra, a Bizottságnak a megfelelő külső viszonyítási alapot a rendelkezésre álló tények alapján kellett meghatároznia. Az alábbi (94) preambulumbekezdésben felsorolt okokból külső viszonyítási alapként a Tajvan Független Vámterületről származó információkat ítélték megfelelőnek.

(94) A Bizottság véleménye szerint a tajvani földárak biztosítják a legjobb összehasonlítási alapot azon kínai földterületek vonatkozásában, ahol az együttműködő exportáló gyártók tevékenysége folyik. Az exportáló gyártók többsége Kína keleti részén található, fejlett, magas GDP-vel (gross domestic product, bruttó hazai termék) és nagy népsűrűséggel rendelkező tartományokban.

(95) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy figyelembe vették az egyes vállalatok által a földhasználati jogokért fizetett összeg és a tajvani viszonyítási alapnak megfelelően fizetendő rendes összeg közötti különbözetet.

(96) A Bizottság a számítás során a tajvani földterületek átlagos négyzetméterárát alkalmazta, és azt a földhasználati jogokra vonatkozó szerződések időpontja után bekövetkezett valutaleértékelődésnek és a GDP alakulásának megfelelően kiigazította. Az ipari földterületekre vonatkozó árak Tajvan Gazdasági Minisztériuma Ipari Hivatalának honlapjáról származnak. A valutaleértékelődést és a GDP alakulását Tajvan vonatkozásában a Nemzetközi Valutaalap 2011-es World Economic Outlook című kiadványában közölt inflációs ráták, illetve a tajvani egy főre jutó folyóáras, USD-ben kifejezett GDP alakulása alapján számították ki. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – a kínai ipari földterületek földhasználati joga szokásos időtartamának (azaz 50 vagy 70 év) figyelembevételével – kivetítették a vizsgálati időszakra. Ezt az összeget aztán elosztották a mintába felvett exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

e) Következtetés

(97) Az e rendszer keretében megállapított gazdasági előny mértéke 0,02 % és 0,82 % között van.

3.1.5. **Közvetlen adómentességet és adócsökkentést biztosító programok**

3.1.5.1. *Minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások közötti osztalék társaságiadó-mentessége*

a) Jogalap

(98) Az osztalékbevételek ezen adómentességének jogalapja a társaságiadó-törvény 25–26. cikke és a társaságiadó-törvény végrehajtási szabályainak 83. cikke.

b) Gyakorlati végrehajtás

(99) Ez a program más kínai belföldi vállalatokban részesedéssel rendelkező kínai belföldi vállalatoknak biztosít kedvezményes adóztatást olyan formában, hogy a belföldi anyavállalatok számára bizonyos osztalékokból, prémiumokból és más tőkebefektetésekből származó jövedelem után adómentességet nyújt.

c) A vizsgálat megállapításai

(100) A mintába felvett két exportáló gyártó/gyártói csoport társaságiadó-bevallásán szerepel egy adómentes összeg. Az adóbevallás 5. mellékletében (Adókedvezményekről szóló éves beszámoló) szereplő feltételekkel összhangban ez az összeg a jogosult belföldi személyek és vállalkozások osztaléka, prémiuma és más befektetésből származó jövedelme. Az érintett vállalatok ezek után az összegek után nem fizettek társasági adót.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(101) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny az osztalékra vonatkozó adómentesség figyelembevételével eddig befizetett összeg levonása után a más kínai belföldi vállalatoktól kapott osztalékból származó jövedelem figyelembevételével fizetendő adó teljes összege. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

e) Következtetés

(102) Az e rendszer keretében megállapított gazdasági előny mértéke 0 % és 0,06 % között van.

3.1.6. **Közvetett adó- és behozatalivám-programok**

3.1.6.1. *Héamentességek és behozatalivám-engedmények az importált berendezések használatára*

a) Jogalap

(103) Ennek a programnak a jogalapja az Államtanács Guo Fa 37/1997. sz. körlevele a behozott berendezésekre vonatkozó adópolitika szabályozásáról, a Pénzügyminisztérium, a Vámügyi Főigazgatóság és a Központi Adóigazgatóság (2008. évi) 43. sz. közleménye, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2006. február 22-i 316 2006. sz. közleménye az állami fejlesztési támogatásban részesülő belföldi vagy külföldi finanszírozású projektek igazolásának kezelésével kapcsolatos lényeges kérdésekről, továbbá a külföldi tőkével működő, illetve belföldi vállalkozások számára behozott, vámfizetés alól nem mentesíthető árucikkek 2008. évi jegyzéke.

b) Gyakorlati végrehajtás

(104) Ez a program azoknak a külföldi tőkével működő vagy belföldi vállalkozásoknak biztosít héa- és behozatalivám-mentességet, amelyek a termelésükhöz tárgyi eszközöket importálnak. A mentességre való jogosultság feltétele, hogy a berendezés nem szerepelhet a támogatásra nem jogosult berendezések jegyzékében, és a támogatást igénylő vállalatnak be kell szereznie a kínai hatóságok vagy a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által – a vonatkozó befektetési, adózási és vámjogszabályokkal összhangban – kibocsátott, „államilag támogatott projekt" tanúsítványt.

c) A vizsgálat megállapításai

(105) A mintába felvett kínai exportáló gyártók/gyártói csoportok közül négy jelezte, hogy az importált berendezések vonatkozásában mentes a héa és a behozatali vám alól.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(106) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felek által szerzett gazdasági előny a behozott berendezésre vonatkozóan elengedett héa és vám összege. Az így kapott gazdasági előnyt a vállalat szokásos számviteli eljárásai szerint amortizálták a berendezés teljes élettartama alatt. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

e) Következtetés

(107) Az e rendszer keretében megállapított gazdasági előny mértéke 0 % és 0,45 % között van.

3.1.6.2. *Héa-visszatérítések kínai gyártású berendezések külföldi tőkével működő vállalatok általi beszerzéséért*

a) Jogalap

(108) Ennek a programnak a jogalapját a következők képezik: a Központi Adóigazgatóság 1999. szeptember 20-i 171. sz. és 199. sz. körlevele a külföldi tőkével működő vállalatok által a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett adó visszatérítésével kapcsolatos eljárásra vonatkozó ideiglenes intézkedések közzétételéről, illetve a Pénzügyminisztérium és a Központi Adóigazgatóság 2008. évi 176. sz. közleménye a külföldi tőkével működő vállalatok által a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett adó visszatérítésével kapcsolatos politika végrehajtásának megszüntetéséről.

b) Gyakorlati végrehajtás

(109) Ez a program a külföldi tőkével működő vállalatok számára a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett héa visszatérítésének formájában biztosít gazdasági előnyt. A berendezés nem tartozhat a vámfizetés alól nem mentesíthető árucikkek jegyzékébe és a berendezés értéke – „a belföldön előállított berendezések vásárlására vonatkozó kísérleti közigazgatási intézkedések" szerint – nem haladhatja meg a külföldi tőkével működő vállalatokra megállapított teljes beruházási összeghatárt.

c) A vizsgálat megállapításai

(110) A mintába felvett két exportáló gyártó/gyártói csoport részletes tájékoztatást nyújtott be erről a rendszerről, beleértve a nekik nyújtott gazdasági előnyök mértékét is.

d) A támogatás összegének kiszámítása

(111) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny a belföldön előállított berendezések vásárlása után visszatérített héa összegének felel meg. Az így kapott gazdasági előnyt a szokásos ágazati gyakorlatnak megfelelően amortizálták a berendezés teljes élettartama alatt.

e) Következtetés

(112) Az e rendszer keretében megállapított gazdasági előny mértéke 0 % és 0,01 % között van.

3.1.7. **Egyéb regionális/tartományi programok**

(113) A vizsgálat megerősítette, hogy a mintába felvett vállalatok a vizsgálati időszakban nem részesültek gazdasági előnyben a (75) preambulumbekezdésben említett programok keretében.

3.1.8. **A támogatások összege**

(114) A szubvencióellenes alaprendelet rendelkezései szerint a támogatások összege érték szerint kifejezve a kínai exportáló gyártók esetében 0,76 % és 1,77 % között van.

(115) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos elmondta, hogy nem volt világos a számára a teljes támogatásikülönbözet-tartomány Bizottság általi kiszámításának a módja. A mintába felvett kínai exportáló gyártók/gyártói csoportok összesített támogatási tartományát érték szerint kifejezve a (114) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a mintába felvett öt kínai exportáló gyártó/gyártói csoport alsó és felső teljes támogatáskülönbözete határozza meg.

3.1.9. **Következtetés Kínáról**

(116) Tekintettel a kínai exportáló gyártókra vonatkozó kiegyenlíthető támogatás *de minimis* összegére, nincs ok a Kínából származó PSF behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetésére. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően le kell zárni a Kínai Népköztársaságból származó behozatallal kapcsolatos vizsgálatot.

3.2. INDIA

3.2.1. **Általános rész**

(117) A Bizottság a panaszban, illetve a kitöltött kérdőívekben szereplő információk alapján a következő rendszereket vizsgálta, mivel ezek állítólag indiai kormányzati támogatásban részesülnek:

1. piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme);
2. termékre összpontosító rendszer (Focus Product Scheme);
3. előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme);
4. vám-visszatérítési rendszer (Duty Drawback Scheme);
5. beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme);
6. adó- és vámmentességek és -csökkentések az exportorientált egységekben és a különleges gazdasági övezetekben (Tax and duty exemptions and Reductions in Export Oriented Units and the Special Economic Zones);
7. exporthitelrendszer (Export Credit Scheme);
8. jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesség rendszere (Income Tax Exemption Scheme);
9. járulékos exportösztönzési program (Incremental Exports Incentivisation Scheme);
10. vámmentes behozatal engedélyezésének rendszere (Duty Free Import Authorisation);

11. piacfejlesztési támogatási program (Market Development Assistance Scheme) valamint hitelgaranciák;

12. Gudzsarát állam kormányának tőkebefektetés-ösztönző rendszere (Capital Invesment Incentive Scheme)

13. Gudzsarát állam értékesítési adókedvezmény-rendszere (Gujarat Sales Tax Incentive Scheme) és Gudzsarát állam villamosenergiaadó-mentességi rendszere (Electricity Duty Exemption Scheme);

14. nyugat-bengáli támogatási rendszerek (West Bengal Subsidy Schemes) – ösztönzők és adókedvezmények, köztük támogatások és értékesítési adó alóli mentesség;

15. Maharashtra állam ösztönzőcsomag-rendszere (Maharashtra Package Scheme of Incentives), benne Maharashtra állam villamosenergiaadó-mentességi rendszere (Maharashtra Electricity Duty Exemption Scheme) és Maharashtra állam ipartámogatási szubvenciója (Maharashtra Industrial Promotion Subsidy).

A vizsgált indiai exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban használt támogatási rendszerek

(118) A vizsgálat eredményei szerint a mintában szereplő exportáló gyártók a vizsgálati időszak alatt az alábbi rendszerek keretében részesültek gazdasági előnyökben:

1. piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme, FMS);

2. termékre összpontosító rendszer (Focus Product Scheme, FPS);

3. vám-visszatérítési rendszer (Duty Drawback Scheme, DDS);

4. előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, AAS);

5. vámmentes behozatal engedélyezésének rendszere (Duty Free Import Authorisation, DFIA);

6. beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

7. Maharashtra állam ösztönzőcsomag-rendszere (Package Scheme of Incentives, PSI)

(119) A fenti (118) preambulumbekezdés 1., 2., 4., 5. és 6. pontjában említett rendszerek az 1992. augusztus 7-én hatályba lépett, a külkereskedelemről (fejlesztés és szabályozás) szóló 1992. évi (1992/22 sz.) törvényen (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény) alapulnak. A külkereskedelmi törvény feljogosítja az indiai kormányt, hogy értesítéseket adjon ki az export- és importpolitikával kapcsolatban. Ezek összefoglalása a „Foreign Trade Policy" (külkereskedelem-politika) dokumentumokban található, amelyeket a Kereskedelmi Minisztérium ötévente ad ki és rendszeresen frissít. A vizsgálati időszakra vonatkozó külkereskedelem-politikai dokumentum a „Foreign Trade Policy 2009-2014" (a továbbiakban: FTP 09-14). Az indiai kormány ezenfelül az „FT 09-14" dokumentumra irányadó eljárásokat is lefekteti egy „Handbook of Procedures, Volume I" (eljárási kézikönyv, I. kötet) című dokumentumban (a továbbiakban: HOP I 09-14). Az eljárási kézikönyvet rendszeresen frissítik.

(120) A fenti (118) preambulumbekezdés 3. pontjában megjelölt vám-visszatérítési rendszer a Customs Act of 1962 (a vámokról szóló 1962. évi törvény) 75. szakaszán, a Central Excise Act of 1944 (a központi fogyasztási adókról szóló 1944. évi törvény) 37. szakaszán, a Financial Act of 1994 (a pénzügyekről szóló 1994. évi törvény) 93A. és 94. szakaszán, valamint a Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules of 1995 (a vámok, központi fogyasztási adók és szolgáltatási adók visszatérítéséről szóló 1995. évi szabályok) rendelkezésein alapul. A visszatérítésre vonatkozó szabályokat rendszeresen közzéteszik.

(121) A fenti 7. pontban szereplő PSI rendszer a maharashtrai kormány 2007. évi ösztönzőcsomag-rendszerén alapul (2007. március 30-i PSI-1707/(CR-50)/IND-8 határozat).

3.2.2. **Piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme, FMS);**

a) Jogalap

Az FMS részletes leírása az FTP 09-14 3.14. bekezdésében, valamint a HOP I 09-14 3.8. bekezdésében található.

b) Támogathatóság

(122) A rendszer igénybevételére minden gyártó-exportőr és kereskedő-exportőr jogosult.

c) Gyakorlati végrehajtás

(123) E rendszer keretében minden PSF terméknek a HOP I 09-14 37C. függelékének 1. és 2. táblázatában felsorolt országokba irányuló exportja a FOB paritáson számított értékének 3 %-áig vámhitelre jogosult. 2011. április 1-jétől minden terméknek a 37C. függelékének 3. táblázatában (különlegesen fontos piacok, Special Focus Markets) felsorolt országokba irányuló exportja a FOB paritáson számított értékének 4 %-áig vámhitelre jogosult. Bizonyos exporttevékenységeket ez a rendszer kizár, például az importált vagy átrakodott termékek exportját, az exportnak tekintett műveleteket, a szolgáltatások exportját, valamint a különleges gazdasági övezetekben működő egységek, illetve az exportorientált egységek exportforgalmát. A rendszerből ki vannak továbbá zárva egyes terméktípusok, például a gyémánt, a nemesfémek, az ércek, a gabonafélék, a cukor és a kőolajtermékek.

(124) Az FMS keretében kapott exporthitelek szabadon átruházhatók, és a megfelelő vámhitel-jogosultsági bizonylat kiadási időpontjától számított 24 hónapig érvényesek. E hitelek bármely alapanyag vagy termék (köztük a beruházási javak) későbbi importja alkalmával felhasználhatók vámok kifizetésére.

(125) A vámhitel-jogosultsági bizonylatot – a kivitel megtörténte vagy az áruk elszállítása után – az a kikötő bocsátja ki, ahonnan a kivitelt végezték. Amennyiben a panaszos a hatóságoknak minden releváns exportra vonatkozó okirat (pl. exportmegrendelés, számlák, szállítólevelek, a kivitelt igazoló banki bizonylatok) másolatát be tudja mutatni, az indiai kormánynak nincs lehetősége felülbírálni a vámhitelek megadását.

(126) A vizsgálati időszakban a mintában szereplő négy exportáló gyártó vette igénybe ezt a rendszert.

(127) A nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett indiai exportáló gyártók közül három úgy érvelt, hogy, noha jogosultak lettek volna a gazdasági előny igénybevételére, nem kérelmezték azt az uniós export elősegítésére, így az abból származó haszon tekintetében nem lehet következtetéseket levonni. Azt is elmondták, hogy az FMS rendszer földrajzilag olyan országokra vonatkozik, amelyek nem tartoznak az Unióhoz, így azt az Unió nem egyenlítheti ki. E tekintetben az ellenőrző látogatások igazolták, hogy az FMS nyújtotta előnyöket harmadik országokba irányuló kivitelhez igényelték, mivel a rendszer alapvetően a harmadik országokba irányuló exportra vonatkozik. A szóban forgó exportáló gyártók ugyanakkor nem kérdőjelezték meg sem a rendszer (123)–(125) preambulumbekezdésben leírt módon történő gyakorlati megvalósítását, sem azt, hogy az FMS nyújtotta előnyökkel az érintett termék kapcsán élni lehet azáltal, hogy az FMS szerinti vámhitelek szabadon átruházhatók, és bármely alapanyag vagy termék (köztük a beruházási javak) későbbi importja alkalmával felhasználhatók vámok kifizetésére. Az érintett fél különösen nem vitatta azt, hogy az FMS keretében a jogosult harmadik országokba irányuló kivitelre vonatkozóan nyújtott vámhitelek felhasználhatók az Unióba exportált érintett termékhez hozzáadott alapanyagokra fizetendő vámok kiegyenlítésére.

(128) Végül ezeket a gazdasági előnyöket a társaságok könyveiben eredményszemléleti alapon könyvelik el az exporttranzakciók napján, ami arra utal, hogy a gazdasági előnyre való jogosultság az exporttranzakció időpontjában jön létre, míg a kapott vámhitelt kétségtelenül egy későbbi szakaszban használják fel. Ezért ezt a kérelmet a Bizottság elutasította.

d) Az FMS-sel kapcsolatos következtetések

(129) Az FMS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az FMS-vámhitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett az FMS-vámhitel gazdasági előnyt nyújt az exportőrnek, mivel javítja a likviditását.

(130) Ezen túlmenően az FMS jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennélfogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdése a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

(131) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a rendszer nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi a vámmentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegét nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva számítják ki. Nem áll rendelkezésre olyan rendszer vagy eljárás, amely megerősítené, hogy a gyártási eljárásban mely alapanyagokat használták fel az exportált termékhez, illetve annak megerősítésére, hogy történt-e túlfizetés a behozatali vámok vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete i) pontjának, valamint II. és III. melléklete értelmében. Az exportőrök jogosultak az FMS szerinti kedvezményekre, függetlenül attól, hogy importálnak-e alapanyagot vagy sem. Az előnyök igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül hogy igazolnia kellene azt,

hogy az alapanyagok importból származnak. Így még azon exportőrök is jogosultak az FMS-támogatás igénybevételére, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak felhasználható nyersanyagot. Ezen túlmenően az exportőr az FMS-vámhitelt beruházási javak behozatalára is felhasználhatja, noha ez utóbbiak nem tartoznak a megengedhető vámkedvezményrendszerek hatálya alá, amint az alaprendelet I. mellékletének i) pontja meghatározza, mivel nem használják el őket az exportált termékek előállítása során.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(132) A kiegyenlíthető támogatások összegének kiszámítása a kedvezményezettnek juttatott gazdasági előny alapján történt, amelyről megállapítást nyert, hogy a vizsgálati időszakban a kérelmező eredményszemléleti alapon az exportügylet szakaszában befolyt bevételként könyvelte el. Az alaprendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a vizsgálati időszak alatti exportforgalomra mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(133) A vizsgálati időszakban az érintett négy vállalat esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,15 %, 0,19 %, 0,42 % és 0,63 % volt.

3.2.3. **Termékre összpontosító rendszer (Focus Product Scheme, FPS)**

a) Jogalap

(134) A rendszer részletes leírását az FTP 09-14 3.15–3.17. bekezdése és a HOP I 09-14 3.9–3.11. fejezete tartalmazza.

b) Támogathatóság

(135) Az FTP 09-14 3.15.2. bekezdése szerint e rendszer igénybevételére a HOP I 09-14 37D. függelékében feltüntetett termékek exportőrei jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

(136) A HOP I 09-14 37D. függelékében található jegyzékben szereplő termékeket forgalmazó exportőrök benyújthatnak vámhitelre jogosító igazolvány iránti kérelmet az FPS rendszer keretében (FPS Duty Credit scrip); a vámhitel az export FOB paritáson számított értéke 2, illetve 5 %-ának felel meg. A vizsgált érintett termék a 37D. függelék 1. táblázatában szerepel és 2 %-os vámhitelre jogosult.

(137) Az FPS kiviteltől függő rendszer, vagyis az e rendszer kedvezményeire való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. A vállalat online kérelmet nyújt be az illetékes hatósághoz, mellékelve az exportmegrendelés és a számlák másolatát, a kérelmezési díj kifizetését igazoló banki elismervényt, a szállítólevelek másolatát és a fizetést igazoló banki bizonylatot („bank realization certificate") vagy a dokumentumok közvetlen negociálása esetén az átutalt valuta beérkezését igazoló dokumentumot („foreign inward remittance certificate"). Amennyiben a vállalat egy másik rendszerben igényelhető kedvezmény kérelmezése során már benyújtotta a szállítólevelek és/vagy a banki bizonylatok eredetijét, azok saját maga által igazolt másolatait is benyújthatja, amelyeken fel kell tüntetnie, hogy mely hatósághoz nyújtotta be az eredeti dokumentumokat. Az FPS rendszer keretében nyújtott hitel iránti online kérelem legfeljebb 50 szállítólevélre terjedhet ki.

(138) Megállapítást nyert, hogy az indiai számviteli standardok szerint az FPS-hitelek az exportkötelezettség teljesítésekor a kereskedelmi számlákban eredményszemléleti alapon bevételként is elszámolhatók. Az ilyen hitelek felhasználhatók vámkifizetésre bármely, későbbiekben importált termék vonatkozásában, kivéve a beruházási javakat és az importkorlátozás alatt álló termékeket. Az ilyen hitelek ellenében behozott áru a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) értékesíthető vagy másként felhasználható. Az FPS-hitelek szabadon átruházhatók és a kibocsátásuk napjától számított 24 hónapig érvényesek.

(139) A vizsgálati időszakban a mintában szereplő mind az öt exportáló gyártó igénybe vette ezt a rendszert.

(140) A nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett indiai exportáló gyártók közül három úgy érvelt, hogy, noha jogosultak lettek volna a gazdasági előny igénybevételére, az exportértékesítések legalább egy részére nem kérelmezték azt, így az abból származó haszon tekintetében nem lehet következtetéseket levonni. A szóban forgó exportáló gyártók ugyanakkor nem kérdőjelezték meg sem a rendszer (123)–(125) preambulumbekezdésben leírt módon történő gyakorlati megvalósítását, sem azt, hogy az FPS nyújtotta előnyökkel az érintett termék kapcsán élni lehet azáltal, hogy az FPS szerinti vámhitelek szabadon átruházhatók, és bármely alapanyag vagy termék (köztük a beruházási javak) későbbi importja alkalmával felhasználhatók vámok kifizetésére. Itt is megjegyzendő, hogy ezeket a gazdasági előnyöket a társaságok könyveiben eredményszemléleti alapon könyvelik el az exporttranzakciók napján, ami arra utal, hogy a gazdasági előnyre való jogosultság az exporttranzakció időpontjában jön létre, míg a kapott vámhitelt kétségtelenül egy későbbi szakaszban használják fel.

d) Az FPS rendszerrel kapcsolatos következtetések

(141) Az FPS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül. Az FPS-hitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulása, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett az FPS-hitel előnyhöz juttatja az exportőrt, mivel javítja a likviditását.

(142) Ezen túlmenően az FPS jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennélfogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

(143) Ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek, mivel nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a vámkedvezményrendszerek meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (helyettesítő vámkedvezményrendszerek meghatározása és szabályai) meghatározott szabályoknak. Az exportőrt nem terheli kötelezettség a vámmentesen importált termékek felhasználására a gyártási folyamatban, és a hitel összegének kiszámítása nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva történik. Ezenfelül nem létezik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék előállítása során, illetve hogy az alaprendelet I. mellékletének i. pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében történt-e importvám-túlfizetés. Végül az exportőr attól függetlenül jogosult a FPS-ből származó előnyök igénybevételére, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. Az előnyök igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül hogy igazolnia kellene azt, hogy az alapanyagok importból származnak. Így még azok az exportőrök is jogosultak az FPS igénybevételére, akik minden alapanyagukat helyben szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árukat.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(144) Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a vizsgálati időszak során megállapíthatóan fennálló kedvezmény alapján számították ki. Ebben a tekintetben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezett akkor jut hozzá a gazdasági előnyhöz, amikor e rendszer alapján kerül sor exporttranzakciókra. Jelenleg az indiai kormánynak le kell mondania a vámilletékek beszedéséről, ami az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóságok kiállítják az export-szállítólevelet, amelyen egyebek mellett a szóban forgó kiviteli ügylethez nyújtandó FPS-hitel összege is szerepel, az indiai kormány már nem rendelkezhet a támogatás odaítéléséről vagy megtagadásáról. A fentiek fényében indokoltnak tekinthető az FPS keretében biztosított előnyök értékelése során figyelembe venni a rendszer keretében a vizsgálati időszakban megvalósuló valamennyi exporttranzakcióra megkapott hitelek összegét.

(145) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre a hitelekből levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(146) A vizsgálati időszakban az érintett öt vállalat esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 1,59 %, 1,75 %, 1,77 %, 1,85 % és 1,95 % volt.

3.2.4. **Vám-visszatérítési rendszer (DDS)**

a) Jogalap

(147) A DDS részletes leírását a későbbi értesítésekkel módosított Custom & Central Excise Duties Drawback Rules, 1995 (a vámok és központi fogyasztási adók visszatérítéséről szóló 1995. évi szabályok) tartalmazzák.

b) Támogathatóság

(148) A rendszer igénybevételére minden gyártó-exportőr és kereskedő-exportőr jogosult.

c) Gyakorlati végrehajtás

(149) A jogosult exportőr kérelmezhet visszatérítést, amelyeket a rendszer keretében exportált termékek FOB-paritáson számított értékének százalékos arányaként számítanak ki. Az indiai kormány számos termék vonatkozásában meghatározta a visszatérítés mértékét, beleértve az érintett terméket is. E mértékeket a termék gyártása során alapanyagként felhasznált anyagok átlagos mennyisége vagy értéke, valamint az alapanyag után fizetett vámok átlagos összege alapján számítják ki. Ezek attól függetlenül alkalmazandók, hogy a behozatali vámokat megfizették-e vagy sem. A DDS-szint az érintett termék esetében a vizsgálati időszak során a következő volt: a FOB-paritáson számított érték 3 %-a 2012. október 9-ig, 2,1 %-a 2012. október 10. és 2013. szeptember 20. között és 1,7 %-a 2013. szeptember 21. óta.

(150) Ahhoz, hogy jogosult legyen a rendszerben nyújtható támogatásra, a vállalatnak exportálnia kell. Amikor a szállítási adatokat felviszik a vámhatóság szerverére (ICEGATE), jelzik, hogy az export a DDS hatálya alatt zajlik, és visszavonhatatlanul rögzítik a DDS összeget. Miután a szállító vállalat kitöltötte az általános exportnyilatkozatot (Export General Manifest, EGM) és a vámhatóság megfelelő módon összevetette e dokumentumot a szállítási számla adataival, minden feltétel teljesül a visszatérítési összeg kifizetésének engedélyezéséhez, akár az exportőr bankszámlájára történő közvetlen utalással, akár intézvényezés révén.

(151) Az exportőrnek emellett bizonyítékot kell benyújtania az exportjövedelem jóváírásáról, a kivitelt igazoló banki bizonylatok (Bank Realisation Certificate, BRC) révén. E dokumentumot azután lehet benyújtatni, hogy a visszatérítés összegét kifizették, ha azonban az exportőr meghatározott határidőn belül nem nyújtja be a BRC-t, a kifizetett összeget vissza kell fizetnie az indiai kormánynak.

(152) A visszatérítés összege bármilyen célra felhasználható.

(153) Megállapítást nyert, hogy az indiai számviteli standardok szerint a vámvisszatérítés összege az exportkötelezettség teljesítésekor a kereskedelmi számlákban eredményszemléleti alapon bevételként is elszámolható.

(154) A vizsgálati időszakban a mintában szereplő exportáló gyártók közül kettő vette igénybe a DDS rendszert.

d) A DDS-sel kapcsolatos következtetések

(155) A DDS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az úgynevezett vámvisszatérítés összege az indiai kormánytól származó pénzügyi hozzájárulás, mivel az indiai kormány részéről közvetlen finanszírozás formájában történik. Emellett a vámvisszatérítés összege gazdasági előnyt nyújt az exportőrnek, mivel a piacon nem elérhető feltételek mellett javítja a likviditását.

(156) A kivitelre adott vámvisszatérítés mértékét az indiai kormány határozza meg a terméktől függően. Ugyanakkor, bár a támogatást vámvisszatérítésnek nevezik, a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem rendelkezik a megengedhető vám-visszatérítési rendszerek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszerek jellemzőivel. Az exportőrnek kifizetett készpénz nem kapcsolódik a nyersanyagokra ténylegesen kifizetett behozatali vámokhoz, és nem olyan vámhitel, amely nyersanyagok múltbeli vagy jövőbeli importjára vonatkozó behozatali vámok kiegyenlítésére szolgál.

(157) Ezt megerősíti az indiai kormány 24/2001. sz. körlevele is, amely egyértelműen kimondja, hogy „[a vámvisszatérítések mértéke] nem függ össze a tényleges alapanyag felhasználás mintájával, és az adott exportőr által vagy egyedi szállítások alapanyagainak tényleges érintettségével […]", továbbá utasítja a regionális hatóságokat arra, hogy „az eljáró szervnek […] az alapanyagok belföldi vagy importált jellegét ténylegesen terhelő vámok kapcsán nem kell bizonyítékok feltüntetését […] előírnia az exportőrök által benyújtott [visszatérítési igényeknél]".

(158) Az exportőrök általi kivitelt követően az indiai kormány általi közvetlen finanszírozás formájában megvalósuló kifizetés az indiai kormány általi, az exportteljesítménytől függő közvetlen támogatásnak minősül, és így az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.

(159) A fentiekben kifejtett indokok alapján megállapítást nyert, hogy a DDS kiegyenlíthető.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(160) Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 5. cikke értelmében a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a vizsgálat időszaka során megállapíthatóan fennálló gazdasági előny figyelembevételével számították ki. Erre vonatkozóan ezt úgy tekintették, hogy a gazdasági előnyben a kedvezményezett abban az időpontban részesült, amikor az e rendszer szerinti exporttranzakció megtörtént. Jelenleg az indiai kormány köteles megfizetni a visszatérítés összegét, ami az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóság kiadja az exportfuvarszámlát – amely többek között megjelöli az adott exportügyletre nyújtandó vámvisszatérítés összegét – az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a támogatás megadása felett. A fentiek fényében indokoltnak tekinthető a DDS keretében biztosított előnyöket úgy értékelni, mint a rendszer keretében a vizsgálati időszakban megvalósuló valamennyi exporttranzakcióra megkapott vámvisszatérítések összegét.

(161) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésének megfelelően ezeket a támogatási összegeket az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes exportforgalmára vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(162) A fentiek alapján a vizsgálati időszakban az érintett két vállalat esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,24 % és 2,12 % volt.

3.2.5. **Előzetes engedélyezési rendszer (AAS)**

a) Jogalap

(163) A rendszer részletes leírását az FTP 09-14 dokumentum 4.1.1–4.1.14. bekezdése, valamint a HOP I 09-14 4.1–4.30. fejezete tartalmazza.

b) Támogathatóság

(164) Az AAS hat alrendszerből áll, amelyeket a (165) preambulumbekezdés mutat be részletesen. Ezek az alrendszerek többek között a jogosultak körének tekintetében különböznek egymástól. A gyártó exportőrök és a támogató gyártókhoz „kapcsolódó" kereskedő exportőrök az AAS „tényleges export" és „éves igény" alrendszereire jogosultak. A végső exportőrt ellátó gyártó exportőrök az AAS „köztes szállítások" alrendszerét vehetik igénybe. Az FTP 09-14 8.2. bekezdésében említett, „exportnak tekintett" (kváziexport) kategóriákat ellátó fővállalkozók – mint például az exportorientált egységeket ellátó beszállítók – az AAS „exportnak tekintett művelet" alrendszerének igénybevételére jogosultak. Végezetül a gyártó exportőrök közbenső beszállítói az előzetes kiadási megrendelés (Advance Release Order, ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditív alrendszerei szerint az „exportnak tekintett" (kváziexport) kedvezményekre jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

(165) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

a) tényleges export (physical exports): ez a legfőbb alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához. A „tényleges" jelző itt azt jelenti, hogy az exporttermléknek el kell hagynia India területét. Az engedélyben szerepel az importtámogatás és az exportkötelezettség, beleértve az exporttermék fajtáját is;

b) éves igény (annual requirement): az ilyen engedély nem egy adott exporttermékre, hanem egy szélesebb termékcsoportra (például vegyi és kapcsolódó termékekre) vonatkozik. Az engedély jogosultja bármilyen alapanyagot vámmentesen hozhat be bármely, az adott termékcsoportba tartozó termék gyártásához, a korábbi exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig. Az adott termékcsoportba tartozó és az említett vámmentes nyersanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja;

c) köztes szállítások (intermediate supplies): Ez az alrendszer abban az esetben alkalmazható, amikor két gyártó ugyanazt az exportterméket szeretné gyártani, és a termelési folyamatot felosztják maguk között. A közbenső terméket előállító gyártó exportőr vámmentesen hozhat be alapanyagokat, és e célból igénybe veheti az előzetes engedélyezési rendszert a köztes szállításokra. A gyártást a végső exportőr fejezi be, és a készterméket ő köteles exportálni;

d) exportnak tekintett műveletek (deemed exports): ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy az FTP 09-14 dokumentum 8.2. bekezdésének b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevőkategóriák részére „kváziexportként" értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen importálja. Az indiai kormány szerint az exportnak tekintett műveletek azok az ügyletek, amelyek során a szállított áruk nem hagyják el az országot. Számos szállítási kategória kváziexportnak minősül, feltéve, hogy az árukat Indiában állítják elő; ide tartozik például egy exportorientált egységhez vagy egy különleges gazdasági övezetben (a továbbiakban: SEZ) található vállalathoz történő áruszállítás;

e) előzetes kiadási megrendelés (a továbbiakban: ARO): Az AAS azon jogosultjának, aki közvetlen import helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van azoknak az ARO-k terhére történő beszerzésére. Ilyenkor az előzetes engedélyeket ARO-megrendelésként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállításakor átruházzák azt a szállítóra. Az ARO átruházása feljogosítja a belföldi szállítót az FTP 09-14 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexport-kedvezményekre (azaz közbenső szállításra/kváziexportra vonatkozó AAS rendszerre, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére). Az ARO-mechanizmus a szállítónak téríti vissza az adókat és a vámokat, nem pedig – vámvisszatérítés/vámvisszafizetés formájában – a végső exportőrnek. Az adók, illetve vámok visszatérítése belföldi alapanyagok és importált alapanyagok esetében egyaránt igénybe vehető;

f) fedezett belföldi akkreditív (back to back inland letter of credit): ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra vonatkozik. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank a közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényesítheti. A belföldi szállító jogosult lesz az FTP 09-14 8.3. bekezdésében említett kváziexport-kedvezményekre (azaz az előzetes engedélyezési rendszer „köztes szállítások", illetve „exportnak tekintett műveletek" alrendszerei igénybe vételére, az exportnak tekintett műveletekre nyújtandó export-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

(166) A vizsgálati időszak során az AAS alapján a mintában szereplő vállalatok közül két vállalat részesült kedvezményekben. Ezek a vállalkozások a fent említett alrendszerek közül az a), d) és e) alpontok szerinti engedélyeket vettek igénybe. Ezért nem szükséges a többi, igénybe nem vett alrendszer kiegyenlíthetőségét megállapítani.

(167) Az előzetes engedély jogosultjait jogszabály kötelezi arra, hogy – az indiai hatóságok által végzett ellenőrzésekhez – „a vámmentesen importált, illetve belföldön beszerzett áruk fogyasztásáról és felhasználásáról valósághű és megfelelő nyilvántartást" vezessenek, azaz a tényleges fogyasztást vegyék nyilvántartásba minden egyes engedélyre vonatkozóan, meghatározott formátumban (a HOP I 09-14 4.26. és 4.30. fejezete, valamint 23. függeléke). Ezt a nyilvántartást független okleveles könyvvizsgálónak, illetve kontrollernek kell ellenőriznie, aki igazolást ad ki arról, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és vonatkozó dokumentumok vizsgálata, továbbá a 23. függelék szerinti formában átadott információk minden tekintetben valósak és helytállóak.

(168) Az AAS (165) preambulumbekezdés a) pontjában említett, tényleges exportra vonatkozó alrendszerének a mintában szereplő két vállalat általi, a vizsgálati időszakban történő igénybevétele tekintetében az indiai kormány rögzíti mind az importra engedélyezett mennyiséget és értéket, mind pedig az exportkötelezettség mennyiségét és értékét, és azokat dokumentálja az előzetes engedélyen. Ezenfelül az import és az export lebonyolításakor a kapcsolódó műveleteket a kormány tisztviselőinek fel kell vezetniük az előzetes engedélyre. Az AAS rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg a standard input-output normák (a továbbiakban: SION) alapján, amelyek a legtöbb termékre, így az érintett termékre is léteznek.

(169) Az importált alapanyagok nem ruházhatók át, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként 6 hónappal).

(170) A vizsgálat megállapította, hogy az indiai hatóságok által meghatározott ellenőrzési követelményeket a gyakorlatban nem tartották be.

(171) A mintában szereplő két, ezen alrendszert igénybe vevő vállalat közül csak az egyik vezetett termelési és fogyasztási nyilvántartást. A fogyasztási nyilvántartás alapján azonban nem lehetett ellenőrizni, mely alapanyagokat használták fel az exportált termék gyártására és milyen összeget képviseltek. Az ellenőrzési követelmények tekintetében a vállalatok nem vezettek olyan nyilvántartásokat, amelyek bizonyítanák, hogy a fogyasztási nyilvántartás külső ellenőrzésére sor került volna. Összességében a Bizottság úgy véli, hogy a vizsgált exportőrök nem tudták bizonyítani, hogy teljesültek az FTP vonatkozó előírásai.

(172) Az AAS (165) preambulumbekezdés e) pontjában említett ARO-ra vonatkozó alrendszerének a mintában szereplő egyik vállalat általi, a vizsgálati időszakban történő igénybevétele tekintetében az e rendszer keretében engedélyezett behozatalt az exportált késztermékek mennyiségének százalékában határozzák meg. Az előzetes engedélyek vagy mennyiségben, vagy pedig értékben határozzák meg az engedélyezett behozatal egységeit. Mindkét esetben a legtöbb terméknél – beleértve az e vizsgálat hatálya alá tartozó terméket is – a SION alapján állapítják meg a megengedett vámmentes beszerzések meghatározásához szükséges arányokat. Az előzetes engedélyben szereplő tételek az érintett, exportra kerülő késztermék előállításához felhasznált tételek.

(173) Az előzetes engedély azon jogosultjának, aki közvetlen import helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van azoknak az ARO-k terhére történő beszerzésére. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket ARO-kként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállítása után záradékolással átruházzák a szállítóra. Az ARO átruházása feljogosítja a szállítót a kváziexport-kedvezményekre, például kváziexport-visszatérítésre és a végső jövedéki adó visszatérítésére).

(174) A vizsgálat megállapította, hogy az indiai hatóságok által meghatározott ellenőrzési követelményeket a gyakorlatban nem tartották be.

(175) Az AAS (165) preambulumbekezdés d) pontjában említett, exportnak tekintett műveletekre vonatkozó alrendszerének a mintában szereplő egyik vállalat általi, a vizsgálati időszakban történő igénybevétele tekintetében az indiai kormány rögzíti mind az importra engedélyezett mennyiséget és értéket, mind pedig az exportkötelezettség mennyiségét és értékét, és azokat dokumentálja az engedélyen. Ezen túlmenően a behozatalkor és a kivitelkor a megfelelő tranzakciókat a kormánytisztviselőknek dokumentálniuk kell az engedélyen. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét az indiai kormány határozza meg a SION alapján.

(176) Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal, egyenként 6 hónappal hosszabbítható meg).

(177) Megállapítást nyert, hogy nem volt kapcsolat az importált alapanyagok és az exportált késztermékek között. Megállapítást nyert továbbá, hogy a kérelmező nem vezette a (167) preambulumbekezdésben említett, külső könyvelő által ellenőrizhető kötelező fogyasztási nyilvántartást. E követelmény megszegése ellenére a kérelmező élt az AAS keretében nyújtott gazdasági előnyökkel.

d) Az AAS rendszerrel kapcsolatos következtetések

(178) Az importvámmentesség az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, vagyis az indiai kormány részéről pénzügyi hozzájárulást jelent, hiszen csökkenti az egyébként esedékes vámbevételét és a vizsgált exportőröknek kedvezményt juttat, mivel javítja azok likviditását.

(179) A jelen esetben igénybe vehető összes alrendszer jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, ennélfogva az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszer alapján nem juthatnak kedvezményekhez.

(180) A jelen esetben használt alrendszerek egyike sem minősíthető az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében megengedhető vám-visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. India kormánya nem alkalmazott hatékony ellenőrzési rendszert vagy eljárást annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termék gyártásához használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja; a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Úgy vélik továbbá, hogy az érintett termékre vonatkozó szabványos nyersanyag-végtermék normák nem voltak kellően pontosak, és önmagukban nem alkothatnak a tényleges fogyasztás ellenőrzésére szolgáló rendszert, mivel nem teszik lehetővé az indiai kormány számára annak kellő pontossággal történő ellenőrzését, hogy milyen mennyiségű nyersanyagot használtak fel az exporttermelésben. Ezenkívül az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja).

(181) A nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett indiai exportáló gyártók egyike úgy vélte, hogy a rendszer nem kiegyenlíthető, mert a vállalat teljesítette az alapanyag-fogyasztási nyilvántartás független ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségét, ez pedig elégséges ellenőrzésnek minősül az indiai kormány számára. Ez az érvelés nem elfogadható. Az indiai kormány általi ellenőrzés elkülönülten kezelendő a vállalatokra kirótt kötelezettségektől. Az ellenőrző látogatás igazolta, hogy az indiai kormány által működtetett ellenőrző rendszer nem felel meg az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontjában előírt szabályoknak. Ezért ezt a kérelmet a Bizottság elutasította.

(182) Ugyanez a fél azt is elmondta, hogy az engedélyek egyesítése Indiában jogszerű, valamint hogy a vállalatot nem érheti hátrány amiatt, hogy a támogatáskülönbözet kiszámításához az érintett termék forgalma helyett a teljes exportforgalmat használja. Az engedélyek egyesítésének indiai jogszerűsége ebben az összefüggésben irreleváns. A vizsgálat eredményei szerint az egyesítés nyomán ésszerűen nem lehetett azonosítani PSF-re vonatkozó engedélyeket. A támogatáskülönbözet kiszámítása valójában nem a PSF-szintű, hanem az üzletági szintű gazdasági előnyökön kellett, hogy alapuljon, mivel az ellenőrzött információk alapján az (egyéb termékek előállításához igénybe vett) alapanyagok felhasználása nem volt megfelelően hozzárendelhető csak a PSF-hez. Ezért ezt a kérelmet a Bizottság elutasította.

(183) A (165) preambulumbekezdés a), d) és e) alpontjában említett alrendszerek ezért kiegyenlíthetők.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(184) Megengedhető vám-visszatérítési rendszerek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszerek hiányában a kiegyenlíthető előny a nyersanyagok importálása esetén rendes esetben járó teljes elengedett importvámnak felel meg. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott" mértékű vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint a túlzott mértékű vámelengedés csak akkor egyenlíthető ki, ha az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. Ezek a feltételek azonban a jelen esetben nem teljesültek. Tehát, ha a megfelelő nyomonkövetési eljárás megléte nem bizonyított, a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és helyette a ki nem fizetett vámok (bevételkiesés) mennyiségének kiegyenlítésére, nem pedig a túlzott mértékű vámelengedés kiegyenlítésére vonatkozó szokásos szabály alkalmazandó. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően a szóban forgó túlzott elengedés kiszámítása nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul. Ezzel szemben az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a vizsgálatot folytató hatóságnak kielégítő bizonyítékot kell találnia az állítólagos ellenőrzési rendszer alkalmasságának megcáfolására.

(185) Az AAS rendszert igénybe vevő vállalatok támogatásának összegét az alkalmazott alrendszer keretében a vizsgálati időszak során importált anyagokra ki nem vetett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki (számláló). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően, a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerülő költségeket indokolt kérésre levonták a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdése értelmében e támogatási összeget vetítették ki az érintett termék vizsgálati időszak alatti exportforgalmára (nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.

(186) A vizsgálati időszakban az érintett három vállalat esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,11 %, 1,89 % és 4,31 % volt.

3.2.6. **Vámmentes behozatal engedélyezésének rendszere (DFIA)**

a) Jogalap

(187) A DFIA részletes leírását az FTP 09-14 dokumentum 4.2.1–4.2.47. bekezdése, valamint a HOP I 09-14 4.31–4.36. fejezete tartalmazza.

b) Támogathatóság

(188) A rendszer igénybevételére minden gyártó-exportőr és kereskedő-exportőr jogosult.

c) Gyakorlati végrehajtás

(189) A DFIA egy olyan, exportot megelőző és exportot követő rendszer, amely lehetővé teszi a SION szerint meghatározott áruk vámmentes importját, amelyeket azonban – átruházható DFIA esetén – nem feltétlenül kell az exportált termék gyártásához felhasználni.

(190) A DFIA csak azon alapanyagok importjára vonatkozik, amelyek a SION előírásainak eleget tesznek. Az importjogosultság a SION normákban említett mennyiségre és értékre korlátozódik, de kérésre ezt a regionális hatóságok felülvizsgálhatják.

(191) Az exportkötelezettségre 20 %-os minimum értéknövelési követelmény vonatkozik. Az export lebonyolítható a DFIA engedély reményében, amely esetben az importjogosultságot az ideiglenes export arányában állapítják meg.

(192) Az exportkötelezettség teljesítése után az exportőr igényelheti a DFIA engedély átruházhatóságát, ami a gyakorlatban a vámmentes importengedély piaci értékesítésnek jóváhagyását jelenti.

(193) A vizsgálati időszakban a mintában szereplő exportáló gyártók közül egy vette igénybe a DFIA rendszert.

d) A DFIA rendszerrel kapcsolatos következtetések

(194) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül. Az indiai kormány részéről pénzügyi hozzájárulást jelent, hiszen csökkenti az egyébként esedékes vámbevételét és a vizsgált exportőröknek kedvezményt juttat, mivel javítja azok likviditását.

(195) Ezen túlmenően a DFIA jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.

(196) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a rendszer nem minősíthető megengedhető vámkedvezményrendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámkedvezmény meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmény meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Ennek konkrét okai a következők: i. megengedi az olyan alapanyagok importköltségeinek utólagos megtérítését vagy visszatérítését, amelyeket más termék előállításához használnak fel; ii. nem áll rendelkezésre olyan ellenőrző rendszer vagy eljárás, amely megerősítené, hogy az exportált termék előállításához felhasználnak-e alapanyagokat, és ha igen, melyeket, illetve hogy keletkezett-e túlzott mértékű előny az alaprendelet I. melléklete i) pontja, valamint a II. és III. melléklete értelmében; és iii. az igazolások/engedélyek átruházhatósága azt jelenti, hogy egy DFIA-ban részesülő exportőrt semmi nem kötelez arra, hogy az igazolást ténylegesen felhasználja alapanyagok behozatalához.

(197) A nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett egyik indiai exportáló gyártó úgy érvelt, hogy az Indiában működő ellenőrző rendszer ésszerű, hatékony és megfelel India általános kereskedelmi gyakorlatának, így a rendszer kiegyenlítésének „elsődleges" oka nem áll fenn. A fentiekkel ellentétben a vizsgálat nem igazolta, hogy az Indiában működő ellenőrző rendszer lehetővé tenné annak megerősítését, hogy az exportált termék előállításához felhasználnak-e alapanyagokat, és ha igen, melyeket, illetve hogy keletkezett-e túlzott mértékű előny az alaprendelet I. melléklete i) pontja, valamint a II. és III. melléklete értelmében Ezenkívül a gyártó azt sem vitatta, hogy a rendszer megengedi az olyan alapanyagok importköltségeinek utólagos megtérítését vagy visszatérítését, amelyeket más termék előállításához használnak fel, sem pedig azt, hogy az igazolások/engedélyek átruházhatósága azt jelenti, hogy egy DFIA-ban részesülő exportőrt semmi nem kötelez arra, hogy az igazolást ténylegesen felhasználja alapanyagok behozatalához. Ezért ezt a kérelmet a Bizottság elutasította.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(198) Megengedhető vám-visszatérítési rendszerek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszerek hiányában a kiegyenlíthető előny a nyersanyagok importálása esetén rendes esetben járó teljes elengedett importvámnak felel meg. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott" mértékű vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik.

(199) Az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és I. mellékletének i. pontja szerint a túlzott mértékű vámelengedés csak akkor egyenlíthető ki, ha az alaprendelet II. és III. mellékleteiben előírt feltételek fennállnak. Ezek a feltételek azonban a jelen esetben nem teljesültek. Tehát, ha a megfelelő nyomonkövetési eljárás megléte nem bizonyított, a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és helyette a ki nem fizetett vámok (bevételkiesés) mennyiségének kiegyenlítésére, nem pedig a túlzott mértékű vámelengedés kiegyenlítésére vonatkozó szokásos szabály alkalmazandó. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően a szóban forgó túlzott elengedés kiszámítása nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul. Ezzel szemben az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a vizsgálatot folytató hatóságnak kielégítő bizonyítékot kell találnia az állítólagos ellenőrzési rendszer alkalmasságának megcáfolására.

(200) A DFIA rendszert igénybe vevő vállalatok támogatásának összegét az alkalmazott alrendszer keretében a vizsgálati időszak során importált anyagokra ki nem vetett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki (számláló). Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően, a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerülő költségeket indokolt kérésre levonták a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdése értelmében e támogatási összeget vetítették ki az érintett termék vizsgálati időszak alatti exportforgalmára (nevező), mivel a támogatást az exportteljesítmény függvényében adták, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.

(201) A vizsgálati időszakban az egyetlen érintett vállalat esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 4,95 % volt.

3.2.7. **Beruházási javak exportösztönzési rendszere (EPCGS)**

a) Jogalap

(202) Az EPCGS részletes leírása az FTP 09-14 5. fejezetében, valamint a HOP I 09-14 5. fejezetében található.

b) Támogathatóság

(203) E rendszer keretében nyújtott támogatásra a gyártó exportőrök, valamint a támogató gyártókhoz és szolgáltatókhoz „kapcsolódó" kereskedő exportőrök jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

(204) Exportkötelezettség vállalásával a vállalat csökkentett vámtétel mellett importálhat (új és legfeljebb 10 éves használt) beruházási javakat. Ebből a célból az indiai kormány – kérelemre és térítés ellenében – EPCGS-engedélyt állít ki. A rendszer a keretében importált beruházási javak mindegyikére 3 %-os csökkentett vámtételt biztosít. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált beruházási javakat meghatározott idő alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni. Az FTP 09–14 szerint az EPCGS keretében a beruházási javak 0 %-os vámtétellel is importálhatók, ilyen esetben azonban az exportkötelezettség teljesítésére rendelkezésre álló időszak rövidebb.

(205) Az EPCGS-engedély jogosultja a beruházási javakat belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben a beruházási javak belföldi előállítója jogosult a beruházási javak előállításához szükséges alkotóelemek vámmentes behozatalára. Választható lehetőségként a belföldi gyártó az EPCGS-engedély jogosultjának szállított beruházási javakra vonatkozóan kérheti „exportnak tekintett művelethez" kapcsolódó kedvezmény igénybevételét is.

(206) Megállapítást nyert, hogy az EPCGS keretében a mintában szereplő három vállalat koncessziókat kapott, amelyeket a vizsgálati időszakban az érintett termék vonatkozásában nyújtottak.

d) Az EPCGS-sel kapcsolatos következtetések

(207) Az EPCGS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. Az indiai kormány részéről a vámcsökkentés pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel az engedmény csökkenti az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Ezen túlmenően a vámcsökkentés gazdasági előnyhöz juttatja az exportőrt, mert az importálásnál megtakarított vám növeli a vállalat likviditását.

(208) Továbbá az EPCGS-szabályozás jogilag az exportteljesítmény függvénye, mivel az engedélyek exportkötelezettség vállalása nélkül nem nyerhetők el. Ezért ez a rendszer az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdése a) pontjának első albekezdése szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő.

(209) Az EPCGS az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető sem megengedhető vám-visszatérítési rendszernek, sem helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A beruházási javak nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint az alaprendelet I. mellékletének i. pontja meghatározza, mivel nem használják őket el az exportált termékek előállítása során.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(210) A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében az importált beruházási javak vonatkozásában meg nem fizetett vámok alapján számították ki, az érintett gazdasági ágazatban az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési időszakát tükröző időszakra elosztva. A vizsgálati időszakban kifizetett támogatási összeget ezután a meg nem fizetett vámok teljes összegének az értékcsökkenési időszakkal való elosztásával számították ki. Az így kiszámított és a vizsgálati időszakra vonatkozó összeget kiigazították az adott időszakra érvényes kamatlábakkal, annak érdekében, hogy az tükrözze az időszak során élvezett előny teljes értékét. E célra a vizsgálati időszak alatt Indiában érvényes kereskedelmi kamatlábat ítélték megfelelőnek. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás összegének a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták.

(211) Az alaprendelet 7. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően e támogatási összeget az érintett termék vizsgálati időszak alatti megfelelő exportforgalmára vetítették ki (nevező), mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szolgált.

(212) A nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett két indiai exportáló gyártó a támogatási összeg kiszámításának a felülvizsgálatát kérte. Érvelésük szerint az EPCG-engedély érvénytelenítésére kerülhet sor, ami a beruházási javak belföldi forrásból történő beszerzéséhez vezethet, és ez esetben központi jövedéki adó van érvényben. E tekintetben azonban nincs kifejezett utalás érvénytelenített engedélyekre. Ezenkívül ezt a témát a vizsgálat során, amikor az állítás megfelelően ellenőrizhető lett volna, nem vetették fel. A támogatás összegének meghatározása mindenesetre a mintában szereplő vállalat e rendszer keretében beszerzett alapanyagainak a nyilvántartásán alapult. Ezért ezt a kérelmet a Bizottság elutasította.

(213) A vizsgálati időszakban az érintett három vállalat esetében az e rendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,37 %, 0,40 % és 0,46 % volt.

3.2.8. **Ösztönzőcsomag-rendszer (PSI)**

a) Jogalap

(214) Maharashtra kormánya 1964 óta az „ösztönzőcsomag-rendszer" néven ismert rendszer keretében ösztönzőket biztosít az iparnak a kevésbé fejlett területeken való elterjesztése érdekében, az állam fejlődő régióiban újonnan terjeszkedő egységek alapításához. A rendszert a bevezetése óta többször átalakították, a jelenlegi vizsgálat vonatkozásában a 2001. és 2007. évi változatok mérvadók. A 2001. évi ösztönzőcsomag-rendszert 2001. március 31-én indították el az IDL-1021/(CR-73)/IND-8 határozattal. A 2007. évi ösztönzőcsomag-rendszert 2007. március 30-án indították el az IDL-1707/(CR-50)/IND-8 határozattal.

b) Támogathatóság

(215) Az említett határozatok felsorolják az ágazatok és vállalatok azon csoportjait, amelyek az ösztönzőrendszerek keretében támogathatók.

c) Gyakorlati végrehajtás

(216) Annak érdekében, hogy a kevésbé fejlett régiókban megtelepedésre ösztönözze a vállalatokat, a maharashtrai kormány ösztönzőcsomagot hozott létre a Maharashtra állam fejlődő régiójában létrehozandó új, illetve terjeszkedő vállalatok számára. A határozat I. melléklete meghatározza az említett állam azon területeit, amelyek tekintetében a rendszer keretében kedvezmények nyújthatók. A 2007. évi rendszer keretében azonban csak abban az esetben vehetők igénybe ösztönzők, ha a 2007. évi rendszer szerinti támogathatósági igazolást („Eligibility Certificate") állítottak ki, és a kedvezményezett megfelel az igazolásban meghatározott előírásoknak/feltételeknek. Ezt az igazolást a végrehajtó hatóság (állami szerv) állítja ki, és az a kedvezményezett (az úgynevezett támogatható vállalat) általi kereskedelmi célú termelés megkezdésének napjától érvényes.

(217) A PSI több alrendszert tartalmaz, amelyek közül az alábbi kettő a mintában szereplő két exportáló gyártó számára biztosított gazdasági előnyöket a vizsgálati időszakban:

— villamosenergiaadó-mentesség (EDE),

— ipartámogatási szubvenció (IPS).

(218) Az EDE azon új támogatható vállalatok számára adható, amelyeket meghatározott régiókban hoztak létre a támogathatósági igazolásban megadott időtartamra. A jelen esetben a két érintett exportáló gyártó 9, illetve 7 évre mentesül a villamosenergia-adó megfizetése alól. Az állam egyéb régióiban a 100 %-ban exportorientált egységek, valamint az információ- és biotechnológiai vállalatok – 10 éven keresztül – mentesülnek a villamosenergia-adó megfizetése alól.

(219) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a vizsgálati időszakban a mintában szereplő egy, Maharashtra államban működő exportáló gyártónak származott gazdasági előnye a villamosenergia-adó alóli mentességet biztosító alrendszerből.

(220) Az IPS a támogatható költségeknek a PSI rendszer egyéb alrendszereiből, pl. az EDE-ből származó gazdasági előnyökkel csökkentett összegéből számított 75–100 %-os támogatásra jogosítja fel a kedvezményezettet. Ez a gazdasági előny a támogathatósági igazolásban meghatározott időszakon keresztül nyújtható, és nem haladhatja meg a Maharashtra állam részére ugyanabban az időszakban fizetett héa értékét. A támogatható költségek az épületekre, gépekre és berendezésekre fordított tőkekiadások.

(221) A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a mintában szereplő két, Maharashtra államban működő exportáló gyártónak származott gazdasági előnye az IPS alrendszerből.

(222) A nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett két indiai exportáló gyártó elmondta, hogy a maharashtrai kormány által nyújtott IPS alrendszer sem közvetlenül, sem közvetve nem vonatkozik a PSF gyártási, termelési és exportálási szakaszára, és hogy ez a gazdasági előny a megfizetett belföldi adók összegétől függ. Azt is kifejtették, hogy a rendszer célja nem az, hogy gazdasági előnyöket nyújtson az exportáló gyártóknak, hanem hogy ellensúlyozza a régió elmaradottságából származó költségeket, így a rendszer nem kiegyenlíthető. Ezenkívül elmondták, hogy a rendszert ismétlődő támogatásként, hanem eszközbeszerzési támogatásként kell kezelni, és hogy az igénybe vett teljes gazdasági előnyt szét kell osztani a támogatott tőke teljes értékcsökkenési időszakán. Ebben a vonatkozásban a vizsgálat megállapította, hogy a (220) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a támogatást évente fizetik a támogatható költségekre, amelyek az épületekre, gépekre és berendezésekre fordított tőkekiadásokat jelentik. Ezek a költségek közvetlenül kapcsolódnak a PSF-hez. Önmagában az a tény, hogy az évente igényelhető összeg felső határa az ugyanazon időszak alatt a maharashtrai kormánynak fizetett belföldi adók összegében van meghatározva, nem változtat azon, hogy a maharashtrai kormány által évente biztosított gazdasági előny az indiai kormány részéről pénzügyi hozzájárulást jelent, amely gazdasági előnyhöz juttatja a vizsgált exportáló gyártókat. Végül az évente fizetett támogatás nem rendelkezik az eszközbeszerzési támogatások jellemzőivel, még akkor sem, ha a kifizetés beruházási javakkal kapcsolatos költségeken alapul. Ezért ezt a kérelmet a Bizottság elutasította.

d) Az EDE és az IPS rendszerrel kapcsolatos következtetések

(223) Mindkét alrendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, mivel az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulását jelenti, amely a vizsgált exportőrök számára gazdasági előnyt biztosított.

(224) Ezek a támogatási alrendszerek az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyediek, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság tevékenykedik, egy kijelölt földrajzi térségen belül működő, korlátozott számú vállalatra korlátozza a rendszerhez való hozzáférést.

(225) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

e) A támogatás összegének kiszámítása

(226) Az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének és 5. cikkének megfelelően a kiegyenlíthető támogatás összegét a kedvezményezettnek az érintett termékkel kapcsolatban nyújtott, a vizsgálati időszak alatt feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően állapították meg. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt az összeget (számláló) vetítették ki az exportáló gyártó vizsgálati időszak alatti, az érintett termék tekintetében realizált teljes exportforgalmára, mivel a támogatás nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

(227) Az ezt a gazdasági előnyt igénybe vevő egyetlen vállalat esetében az EDE alrendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 0,31 % volt.

(228) A vizsgálati időszakban az érintett vállalatok esetében az IPS alrendszer tekintetében megállapított támogatás mértéke 1,03 % és 1,91 % volt.

3.2.9. **A kiegyenlíthető támogatások összege**

(229) A megállapítások alapján az alábbi táblázatban összefoglaltak szerint a mintában szereplő exportáló gyártók esetében a kiegyenlíthető támogatások teljes összege értékarányosan kifejezve 4,16 % és 7,65 % között változott.

1. táblázat

A kiegyenlíthető támogatások összege – India

(%)

Támogatási rendszer / Vállalat	FMS	FPS	DDS	AAS	DFIA	EPCGS	PSI/EDE	PSI/IPS	Összesen
Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd.	0,42	1,77	—	—	—	—	0,31	1,91	**4,41**
Ganesha Ecosphere Ltd.	—	1,95	0,24	0,11	4,95	0,40	—	—	**7,65**
Indo Rama Synthetics Ltd.	0,15	1,75	—	1,89	—	0,37	—	1,03	**5,19**
Polyfibre Industries Pvt. Ltd.	0,19	1,85	2,12	—	—	—	—	—	**4,16**
Reliance Industries Limited	0,63	1,59	—	4,31	—	0,46	—	—	**6,99**

3.3. VIETNAM

3.3.1. **Általános rész**

(230) A Bizottság a panaszban, illetve a kitöltött kérdőívekben szereplő információk alapján a következő rendszereket vizsgálta, mivel ezek állítólag vietnami kormányzati támogatásban részesülnek:

A. a PSF-ágazatnak az állami tulajdonú lévő bankok által biztosított kedvezményes kormányzati hitelnyújtás, valamint a magánbankok kormányzat általi megbízása és utasítása, továbbá kamattámogatás;

B. a kormányzat által állami tulajdonú vállalatokon keresztül a PSF-ágazatnak a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében rendelkezésre bocsátott termékek;

C. földterület és egyéb földdel kapcsolatos juttatások állam általi biztosítása a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében;

D. közvetlen adókkal kapcsolatos mentességi és adócsökkentési programok;

E. közvetett adó- és behozatalivám-programok;

F. befektetett eszközök gyorsított értékcsökkenése;

G. egyéb támogatási programok, egyebek mellett regionális és önkormányzati rendszerek.

(231) A Bizottság a panaszban foglalt valamennyi rendszert megvizsgálta. Valamennyi rendszer esetében megvizsgálta, hogy az alaprendelet 3. cikkének rendelkezései szerint megállapítható-e a vietnami kormány általi pénzügyi hozzájárulás és az exportáló gyártóknak nyújtott gazdasági előny. A vizsgálat eredményei szerint ebben az esetben a vizsgált rendszerekre nyújtott gazdasági előny nem éri el az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdésében ([4]) meghatározott *de minimis* küszöbértéket. Ezért a Bizottság nem látja szükségesnek az egyes rendszerek kiegyenlíthetőségének a megállapítását.

(232) Az egyértelműség és az átláthatóság kedvéért azonban az alábbiakban sor kerül a rendszerek részletes ismertetésére és az egyedi vállalatoknak nyújtandó kapcsolódó támogatási ráták meghatározására, tekintet nélkül arra, hogy a támogatások kiegyenlíthetőnek tekinthetők vagy sem. A gazdasági előny kiszámítása az alaprendelet 6. cikke szerint történt.

3.3.2. **Egyedi támogatási rendszerek**

A mintába felvett vietnami exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban nem használt támogatási rendszerek

(233) A vizsgálat eredményei szerint a mintába felvett vietnami exportáló gyártók az alábbi támogatási rendszereket nem használták:

a) a kormányzat által állami tulajdonú vállalatokon keresztül a PSF-ágazatnak a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében rendelkezésre bocsátott termékek;

b) befektetett eszközök gyorsított értékcsökkenése;

c) egyéb támogatási programok, egyebek mellett regionális és önkormányzati rendszerek.

(234) A kormányzat által állami tulajdonú vállalatokon keresztül a PSF-ágazatnak a megfelelő ellenszolgáltatásnál kisebb összeg fejében rendelkezésre bocsátott termékek tekintetében a panaszban foglalt állítás szerint a PSF előállításához fő nyersanyagként használt PTA-t/MEG-t a vietnami gyártók támogatott árakon szerzik be. A vizsgálat szerint ugyanakkor a vizsgált exportáló gyártók közül egy sem PTA-t/MEG-t használt fő nyersanyagként, hanem mindegyikük újrahasznosított PET-palackokat vagy PET-palackból készült pelyhet alkalmazott.

(235) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos elmondta, hogy a Bizottság csak egyetlen támogatási rendszert, nevezetesen a PTA/MEG támogatott árakon való biztosítását vizsgálta meg részlegesen. E program vonatkozásában a panaszos kifejtette, hogy a minta összeállításának módja, valamint az a tény, hogy több jelentős vietnami PSF-gyártóra nem terjedt ki a vizsgálat, befolyásolta a program megítélését. A panaszos több más állítólagos vietnami támogatási programot is felsorolt, amelyekkel kapcsolatban a panaszban információkkal szolgált.

(236) Ahogy azt a Bizottság a fenti (32)–(34) és (42) preambulumbekezdésben kifejtette, Vietnamban nem volt szükség mintavételre, mivel minden vietnami exportáló gyártó kifejezte együttműködési szándékát, és a három együttműködő gyártótól kapott válaszok a Vietnamból származó behozatal 99 %-át képviselték. Ezért a panaszos mintavétellel kapcsolatos érvei irrelevánsak a vizsgálat megállapításai tekintetében. Ezenkívül pusztán az a tény, hogy Vietnamban léteznek más nagy PSF-gyártók is, nem kérdőjelezi meg az együttműködő exportáló gyártók reprezentativitását. A Bizottság megerősíti, hogy minden, a panaszban foglalt állítólagos támogatás vonatkozásában információkat kért és válaszokat várt, beleértve a panaszos által a nyilvánosságra hozatal kapcsán tett észrevételekben említett támogatásokat is, ám ezekről a programokról bebizonyosodott, hogy azokat az együttműködő exportőrök nem veszik igénybe. A Bizottság részletekkel szolgált a PTA/MEG biztosítása vonatkozásában, mert ez a program a panasz egyik lényegi eleme volt, amely jelentős kiegyenlíthető támogatást biztosíthat.

A vizsgált vietnami exportáló gyártók által a vizsgálati időszakban használt támogatási rendszerek

(237) Az eredmények szerint a vizsgált vietnami exportáló gyártók a vizsgálati időszakban az alábbi rendszereket vették igénybe.

([4]) Lásd a 3. lábjegyzetet.

3.3.3. **Kedvezményes hitelnyújtás**

3.3.3.1. *A Vietnami Fejlesztési Bank által nyújtott, beruházás utáni kamattámogatás*

(238) A Vietnami Fejlesztési Bank (Vietnam Development Bank, a továbbiakban: VDB) egy állami tulajdonú fejlesztési bank, amelyet 2006-ban alapítottak a 108/2006/QD-TTg határozattal a fejlesztési beruházási és exporthitelekkel kapcsolatos állami szakpolitikák végrehajtására. A vizsgálati időszakban folyamatban volt egy VDB-program az egyes kereskedelmi bankoktól származó hitelekre biztosított kamattámogatás érdekében. Ennek keretében a Thai Binh csoport vállalatai szerződést kötöttek a VDB-vel a BIDV és a Vietcom Bank által nyújtott hitelek támogatására.

(239) A program jogalapja a 2011. augusztus 30-i 75/2011/ND-CP rendelet, amely a 151/2006/ND-CP, 106/2008/-ND-CP és 106/2004 ND-CP rendeletek helyébe lépett. A 75/2011 rendelet alkalmazását megelőzően aláírt szerződések esetén a korábbi rendeletek érvényesek.

(240) Az e programból származó gazdasági előnyök mértéke a VDB által nyújtott kamatlábak és a kereskedelmi bankok által e két vállalat részére nyújtott hitelek kamatlába közötti különbözettel egyenlő. A program a kereskedelmi bankok által nyújtott, beruházási projektek finanszírozására használt hosszú és középtávú hitelekre vonatkozik.

(241) Az e rendszerből származó gazdasági előny mértéke 0 % és 0,28 % között volt.

3.3.3.2. *Egyes állami tulajdonú kereskedelmi bankok által nyújtott alacsony kamatozású hitelek*

(242) A vizsgálat szerint a vietnami bankszektor jelentős részben állami tulajdonú; a vizsgálati időszakban a vietnami gazdaságban nyújtott hitelek majdnem 50 %-át az 5 nagy állami tulajdonú bank ([5]) biztosította. A Vietnamban alapított bankok külföldi tulajdoni hányada korlátozva van ([6]). A kereskedelmi bankokat arra utasítják, hogy nyújtsanak kamattámogatást a vállalkozásoknak ([7]). A Vietnami Állami Bank határozza meg, hogy a kereskedelmi bankok legfeljebb mekkora kamatot számíthatnak fel az egyes szervezeteknek nyújtott hitelekért ([8]). A rendelkezésre álló információk alapján az állami tulajdonú kereskedelmi bankok alacsonyabb kamatlábakat kínálnak, mint más bankok.

(243) Számos, a bankszektorra és a hitelnyújtásra vonatkozó vietnami jogszabály tesz említést a kedvezményes hitelekről. A 2001. évi 1627. sz. rendelet például a kedvezményes hitelezési politika hatálya alá tartozó ügyfeleknek nyújtott hiteleket (20. és 26. cikk), a hitelintézetekről szóló törvény pedig koncessziós hiteleket (27. cikk) említ.

(244) A támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő fél által megszerzett gazdasági előny az alaprendelet 6. cikkének b) pontja szerint a hitelt felvevő vállalat által a kedvezményes hitel tekintetében fizetendő összeg és a vállalat által a piacon megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel tekintetében fizetendő összeg közötti különbözet.

(245) A fenti (242) és (243) preambulumbekezdésben leírtak a vietnami pénzügyi ágazat jelentős torzulásaira utalnak. Ezért a Bizottság külső viszonyítási alapot vett igénybe a kedvezményes hitelekből származó gazdasági előny kiszámításához. A fenti (231) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően mindez nem érinti a kedvezményes hitelnyújtásból származó támogatás kiegyenlíthetőségét. Ezenkívül a *de minimis* támogatás miatt a Bizottság semmilyen végső következtetést nem vont le a tekintetben, hogy az érintett bankok közjogi szervek-e, illetve hogy a bankok által végzett hitelkockázati értékelés elégséges-e.

(246) A külső viszonyítási alapot csak a VND fizetőeszközben nyújtott hitelekre kellett alkalmazni, mivel semmi nem utalt arra, hogy USD-ben nyújtott hiteleket is támogatnának. Az együttműködő vállalatok közül csak a Thai Binh csoport kapott VND-hitelt. A viszonyítási alapot egy 48 közepes jövedelmű (GDP) országból álló kosár hitelkamatlábaiból számították ki a legutóbbi olyan időszak alapján, amelyhez adatok álltak rendelkezésre (2012). Néhány ország azért került kiválasztásra, mert a GDP-je hasonlít Vietnaméhoz. Ezeket a kamatlábakat aztán kiigazították a vizsgálati időszakban mért inflációval a reálkamatlábak megállapításához, majd kiszámították a 48 ország átlagát azon országok esetében, amelyekhez adatok álltak rendelkezésre. Az országos kamatlábak és az inflációs ráták forrása a Világbank volt. E közepes jövedelmű országok átlagos reálkamatlába 8,23 % a vizsgálati időszakban. Ezt a viszonyítási alapot összehasonlították a vizsgált vállalatoknak nyújtott VND-hitel inflációval kiigazított kamatlábaival.

([5]) Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bank, Vietnami Külkereskedelmi Bank, Ipari és Kereskedelmi Bank, Vietnami Beruházási és Fejlesztési Bank és Mekongi Lakásépítési Bank.
([6]) A 69/2007/ND-CP rendelet 4. cikke.
([7]) A 2009. április 4-i 443/QD-TTf miniszterelnöki határozat 2. és 3. cikke, valamint 4. cikkének a) pontja.
([8]) Pl. 102013/TT-NHNN körlevél, az 1.2. cikk b), c) és d) pontja.

(247) Az e program keretében nyújtott gazdasági előny mértéke 0 % és 1,34 % között volt.

(248) A nyilvánosságra hozatalt követően a vietnami kormány vitatta a vietnami pénzügyi rendszer torzulásaival kapcsolatos következtetéseket; beadványa szerint a Bizottságnak értékelnie kellett volna, hogy az állami tulajdonú kereskedelmi bankok közjogi szervek-e, illetve hogy az általuk végzett hitelkockázati értékelés elégséges-e. A vietnami kormány szerint ennek elemzése kihatott volna a pénzügyi hozzájárulás létezésével kapcsolatos következtetésre, valamint a program által biztosított gazdasági előny meghatározására szolgáló külső viszonyítási alap használatára.

(249) A fenti (242)–(243) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően a vizsgálat során összegyűjtött információk és bizonyítékok a vietnami bankrendszer jelentős torzulásaira mutatnak rá. E torzulások miatt, összhangban az alaprendeletben lefektetett szabályokkal, a gazdasági előny (ha van ilyen) mértékét külső viszonyítási alap segítségével kell meghatározni. Mivel a vietnami exportáló gyártóknak nyújtott előnyök *de minimis* mértékűek, a Bizottság nem látja szükségesnek annak vizsgálatát, hogy a bankok közjogi szervek-e, illetve hogy az általuk végzett hitelkockázati értékelés elégséges-e, ahogy azt a fenti (231) és (232) preambulumbekezdés is tisztázta.

3.3.4. **Földhasználati jogok biztosítása**

(250) Mindkét együttműködő exportáló gyártó különleges ipari övezetekben használható földhasználati jogokat kapott. A Thai Binh csoport a földhasználati jogot közvetlenül az államtól kapta, míg a Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd. (a továbbiakban: VNC) a számára biztosított földterületet egy részben állami tulajdonú társaságon keresztül bérli.

(251) A Thai Binh csoport három földterülettel rendelkezik az ipari övezetben. A vizsgálati időszakban a csoport teljes mentességet élvezett két földterület bérleti díjának megfizetése alól. A mentességet a 121/2010/ND-CP és a 142/2005/ND-CP rendelet alapján biztosították. A csoport nem fizetett bérleti díjat a harmadik földterületért sem, mivel az a mentesség kérelmezésére vonatkozó közigazgatási eljárás szakaszában van. A mentesség tárgyát képező bérleti díjak jelentősen elmaradnak a csoport által az ipari övezet közelében található más hasonló földterületekért fizetett díjaktól és jócskán elmaradnak a régióra jellemző szokásos ingatlanáraktól.

(252) A VNC nem kapott teljes mentességet a földhasználati jogok vonatkozásában, de egyértelmű volt, hogy a vizsgálati időszakban gazdasági előnyben részesült. A VNC három földterületet bérel egy részben állami tulajdonú társaságtól. Bár a vietnami kormány azt állította, hogy ezek az ügyletek magánfelek között zajlottak, a rendelkezésre álló információk cáfolják ezt az állítást. A VNC beruházási engedélye kedvezményes juttatásként sorolja fel a földterületek bérlését. Az engedélyben a Quang Ninh-i Népi Bizottság arra kötelezi a VNC-t, hogy vegye bérbe a földterületet ettől a társaságtól. Ezenkívül a földterületet a VNC-nek bérbe adó, részben állami tulajdonú társaság és a földterületek kezeléséért felelős helyi hatóság közötti szerződés szerint a földterület későbbi átadása csak a hatóság által meghatározott bizonyos feltételekkel lehetséges. Ez arra utal, hogy az állam részese a két fél közötti ingatlanügyletnek.

(253) A gazdasági előny értékelése céljából a Bizottság összehasonlította az ipari övezetekben zajló ügyletekben alkalmazott alacsony ingatlanárakat egy hasonló földterületeken alkalmazott viszonyítási árral. A vizsgálat arra utaló jeleket talált, hogy a vietnami ingatlanpiacot állami beavatkozással szabályozzák és torzítják, mivel egyes kijelölt ipari övezetekben és/vagy támogatott üzleti ágazatokban mentesség vagy kedvezményes díjazás van érvényben a földhasználati jogok tekintetében. Ebben a konkrét esetben a Bizottság talált egy kellően megbízható, földhasználati jogokkal kapcsolatos ügyletet, mivel az érintett földterület kívül esik minden támogatott övezeten, és mivel az érintett vállalat a PSF-hez nem kapcsolódó területen tevékenykedik és semmilyen állami szakpolitikai ösztönzést nem kap. Az ebben az ügyletben alkalmazott árakat viszonyítási alapként használták fel a gazdasági előnyök értékeléséhez az általános vietnami ingatlanpiaci helyzettel kapcsolatos következtetések sérelme nélkül.

(254) Az e rendszer keretében nyújtott gazdasági előny mértéke 0,17 % és 0,37 % között volt.

3.3.5. **Közvetlen adómentességet és adócsökkentést biztosító programok**

(255) Mindkét együttműködő exportáló gyártó több közvetlen adókedvezményt vett igénybe a beruházási engedélyükben szereplő mentességek alapján. E mentességet alapja a 124/2008/ND-CP és a 122/2011/ND-CP rendelettel felváltott 164/2003/ND-CP rendelet, a 140/2012 körlevél és a 152/204/ND-CP rendelettel módosított és kiegészített 164/2003/ND-CP rendelet (a gépek behozatalára vonatkozó vám- és héamentesség).

(256) A fenti jogszabályok szerint az adómentességek és adócsökkentések egyebek mellett a különleges ipari övezetekben/parkokban megtelepülő vállalatok, a nagyszámú munkavállalót alkalmazó vállalatok és a gazdaság bizonyos ágazataiban működő vállalatok számára elérhetők.

(257) A támogatás összegét a támogatásban részesülő feleket érintő, a vizsgálati időszak vonatkozásában megállapított gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő fél által megszerzett gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos adókulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a csökkentett kedvezményes adókulccsal kifizetett összeget, illetve a teljes mentesség szerinti adóösszeget. A támogatásnak minősülő összegek a legfrissebb éves adóbevallásokon alapulnak. A támogatást a teljes vállalatra vonatkozóan, a CIF paritáson megállapított uniós kiviteli forgalom százalékában határozták meg.

(258) Az e rendszer keretében nyújtott gazdasági előny mértéke 0,11 % és 0,36 % között volt.

3.3.6. **Importált nyersanyagokra vonatkozó behozatalivám-mentesség**

(259) A vizsgálati időszakban mindkét együttműködő exportáló gyártó mentességet kapott az importált nyersanyagokra fizetendő vám alól. A mentesség jogalapja a behozatali és kiviteli adóról szóló, a 87/2010/ND-CP rendelettel végrehajtott 45/2005/QH11 törvény. Az ellenőrzési és felügyeleti rendszer és eljárások szabályait a 194/2010TT körlevél fekteti le.

(260) A vietnami kormány a kérdőívre adott válaszában jelezte, hogy vám-visszatérítési/-felfüggesztési rendszert működtet. A jogszabály szerint a mentesség az exportált termékek gyártása során felhasznált importált nyersanyagokra vonatkozik. A vámok az exportált végtermékben felhasznált importált nyersanyagok mennyiségének megfelelő mértékben visszatéríthetők.

(261) Az eredmények szerint a vizsgálati időszakban a két együttműködő exportáló gyártó egyike sem részesült gazdasági előnyben e rendszer alapján. Bár mentesültek a nyersanyagokra vonatkozó behozatali vám megfizetése alól, túlzott mértékű vámelengedésre nem volt példa a vizsgálati időszakban. Mindkét vállalat viszonylag csekély belföldi forgalmat bonyolított az érintett termékből. Ezenkívül a fő nyersanyagok jelentős részét belföldön szerezték be, mivel az exportált érintett termék előállításához importált mennyiségek kevésnek bizonyultak.

(262) A fentiekre való tekintettel a Bizottság nem látta szükségesnek annak megállapítását, hogy a bemutatott vám-visszatérítési rendszer összhangban van-e a WTO-szabályokkal, valamint az alaprendelet II. és III. mellékletének cikkeivel.

(263) A nyilvánosságra hozatalt követően a vietnami kormány megerősítette a Bizottság e programmal kapcsolatos megállapításait. Ugyanakkor kiemelte, hogy a vietnami vám-visszatérítési rendszer minden tekintetben megfelel az alaprendelet II. és III. mellékletében foglalt szabályoknak, noha erre vonatkozóan a Bizottság nem vont le következtetéseket. A Bizottság tudomásul veszi a vietnami kormány ezen álláspontját. Mivel azonban a vietnami exportáló gyártóknak nyújtott gazdasági előnyök *de minimis* mértékűek, a Bizottság megerősíti azon álláspontját, hogy e vizsgálat keretében nem tartja szükségesnek annak ellenőrzését, hogy a vám-visszatérítési rendszer összhangban van-e az alaprendelet II. és III. mellékletében foglalt szabályokkal, ahogy azt a fenti (231)–(232) preambulumbekezdés is ismerteti.

3.3.7. **Importált gépekre vonatkozó behozatalivám-mentesség**

(264) A vizsgálati időszakban mindkét együttműködő exportáló gyártó mentességet kapott az importált gépekre fizetendő vám és héa alól. A mentesség jogalapja a behozatali és kiviteli adóról szóló, a 87/2010/ND-CP rendelettel végrehajtott 45/2005/QH11 törvény. Az ellenőrzési és felügyeleti rendszer és eljárások szabályait a 154./2005/N-CP kormányrendelet, a 194/2010TT körlevél és a 117/2011 körlevél fekteti le.

(265) A vállalatokat felkérték, hogy 10 évre visszamenőleg jelentsék be a gépek behozatalát. Bár egyértelmű volt, hogy az együttműködő exportáló gyártók számára ez a rendszer gazdasági előnyöket jelentett, ezek mértéke nem volt számottevő. Ennek oka, hogy a vállalatok gépbehozatala a PSF uniós értékesítéséhez képest nem volt jelentős. Ezenkívül a gazdasági előnyöket tompította az a tény, hogy a gépek adott idő (általában 10 év) alatt amortizálódtak, így a vizsgálati időszakra jutó gazdasági előny ennek megfelelően csökkent.

(266) Az e rendszer keretében nyújtott gazdasági előny mértéke 0,08 % és 0,1 % között volt.

3.3.8. **A támogatások összege**

(267) A szubvencióellenes alaprendelet rendelkezései szerint a támogatások összege érték szerint kifejezve a vietnami exportáló gyártók esetében 0,6 % és 2,31 % között van. Az országos támogatáskülönbözet a fenti két különbözet átlaga, vagyis 1,25 %. A fent bemutatott támogatást a teljes vállalatra vonatkoztatták és a CIF paritáson megállapított uniós kiviteli forgalom százalékában határozták meg.

(268) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos elmondta, hogy nem volt világos a számára a teljes támogatásikülönbözet-tartomány Bizottság általi kiszámításának a módja, valamint az, hogy a Bizottság miért nem a magasabb különbözettel számolt, amely meghaladta volna a *de minimis* különbözetértéket. Ahogy azt a Bizottság az előző preambulumbekezdésben kifejtette, a mintába felvett vietnami exportáló gyártók/gyártói csoportok összesített támogatási tartománya érték szerint kifejezve a 0,6 %-os minimum- és a 2,31 %-os maximumérték között van. Ha azonban e különbözetek súlyozott átlagával számolunk, a támogatáskülönbözet országos átlagaként 1,25 % adódik, ami a *de minimis* küszöbérték alatt van. A támogatáskülönbözet országos átlagának a kiszámítása mindig ezzel a módszerrel történik az alaprendelet vonatkozó szabályainak megfelelően.

3.3.9. **Következtetés Vietnamról**

(269) Vietnamban az országos támogatáskülönbözet 1,25 %. Mivel ez az érték *de minimis* mértékű, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően le kell zárni a Vietnamból származó behozatallal kapcsolatos vizsgálatot.

4. **A KÁR**

4.1. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT ÉS AZ UNIÓS GYÁRTÁS MEGHATÁROZÁSA

(270) A vizsgálati időszakban a hasonló terméket 18 uniós gyártó gyártotta. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.

(271) A vizsgálati időszakban a teljes uniós termelés mintegy 401 000 tonna volt. Ezt a számot a Bizottság az uniós gazdasági ágazatról rendelkezésre álló összes információ alapján állapította meg, például az együttműködő uniós gyártók ellenőrzött termelési statisztikái, valamint a panaszos által benyújtott számok alapján. A fenti (10) preambulumbekezdésben említettek szerint négy uniós gyártót vettek fel a mintába, amelyek a hasonló termék uniós össztermelésének 54 %-át képviselték.

4.2. UNIÓS FELHASZNÁLÁS

(272) A Bizottság az uniós felhasználást a panaszos által benyújtott adatok felhasználásával az uniós gazdasági ágazatnak az uniós piacon megvalósuló értékesítési volumene, valamint a harmadik országokból származó, Eurostat-adatok szerinti behozatal alapján határozta meg.

(273) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

2. táblázat

Uniós felhasználás (tonna)

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	838 397	869 025	837 066	890 992
Index	100	104	100	106

Forrás: panasz, Eurostat

(274) Az uniós felhasználás 2011-ben érte el a csúcspontját a gyapotárak megemelkedése miatt, amit a 2010-es gyapotterméssel kapcsolatos problémák okoztak. Ennek következtében megnőtt a gyapotot helyettesítő PSF iránti kereslet, amely azonban a következő évben ismét lecsökkent. A vizsgálati időszakban ismét az uniós felhasználás 6 %-os növekedése volt megfigyelhető.

4.3. AZ ÉRINTETT ORSZÁGOKBÓL ÉRKEZŐ BEHOZATAL

4.3.1. **Az érintett országokból származó behozatal hatásainak összesített értékelése**

(275) A Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó PSF behozatalát az alaprendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében összesítve kell-e értékelni.

(276) A Kínai Népköztársaságból és Vietnamból származó behozatal vonatkozásában megállapított támogatáskülönbözet az alaprendelet 8. cikke (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott *de minimis* küszöbérték alatt volt.

(277) Ezért az összesítés feltételei nem teljesültek, így az okozati elemzés az Indiából származó behozatal hatásaira korlátozódik.

4.3.2. **Az Indiából származó behozatal mennyisége és piaci részesedése**

(278) A Bizottság az import mennyiségét az Eurostat adatai alapján határozta meg. Az import piaci részesedését az Indiából származó behozatalnak a teljes uniós felhasználáson belüli részaránya alapján állapították meg (az utóbbit az uniós gyártók általi összes uniós értékesítés és az Unióba érkező összes PSF-import összegeként számították ki).

(279) Az Indiából az Unióba történő behozatal a következőképpen alakult:

3. táblázat

A behozatal volumene (tonna) és piaci részesedése

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Az Indiából származó behozatal mennyisége (tonna)	51 258	59 161	63 191	60 852
Index	100	115	123	119
Piaci részesedés	6,1 %	6,8 %	7,5 %	6,8 %
Index	100	111	123	112

Forrás: Eurostat

(280) Az Indiából származó behozatal összességében viszonylag állandó volt: a figyelembe vett időszakban 6 % és 7,5 % közötti uniós piaci részesedést ért el.

4.3.3. **Az Indiából származó termékek ára és alákínálás**

(281) A Bizottság az importált termékek árát az Eurostat adatai és az együttműködő exportőrök ellenőrzött adatai alapján határozta meg. Az importált termékek esetében az alákínálást az együttműködő exportőrök és az együttműködő uniós gyártók ellenőrzött adatai alapján határozták meg.

(282) Az Unióba irányuló indiai import átlagára a következőképpen alakult:

4. táblázat

Importár (EUR/tonna)

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
India	1 025	1 368	1 239	1 212
Index	100	134	121	118

Forrás: Eurostat és együttműködő exportőrök ellenőrzött adatai

(283) 2011-ben a PSF áremelkedése volt megfigyelhető; ez volt a korábban említett gyapotválság éve. Az ezt követő években az árak csökkentek, de továbbra is magasabbak voltak a 2010-es szintnél. A vizsgálati időszakban a PSF ára 18 %-kal meghaladta a 2010-es mértéket.

(284) A Bizottság a vizsgálati időszakra jellemző alákínálás mértékét úgy állapította meg, hogy terméktípusonként összehasonlította a mintába felvett együttműködő indiai gyártóktól származó behozatalnak az Unió piacán az első független vevő részére történő értékesítés során alkalmazott érkeztetési importáraiból képezett súlyozott átlagot, megfelelően kiigazítva a vámtételekkel és a behozatalt követő költségekkel, és ugyanazon terméktípusoknak a mintába felvett uniós gyártók által az Unió piacán független vevők részére történő értékesítése során alkalmazott eladási árak gyártelepi szintre igazított súlyozott átlagát.

(285) Az árakat típusonként hasonlították össze, a kereskedelem azonos szintjén történő ügyleteket vizsgálva, az adatokat szükség esetén kiigazítva, a visszatérítések és kedvezmények levonása után. Az összehasonlítás eredményét a mintába felvett uniós gyártók vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában fejezték ki. Ennek alapján az Indiából származó behozatal alákínálási különbözeteinek súlyozott átlaga az uniós piac tekintetében 4,1 % és 43,7 % között mozogott.

4.4. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT GAZDASÁGI HELYZETE

4.4.1. **Általános megjegyzések**

(286) A támogatott import uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának vizsgálata az alaprendelet 8. cikke (4) bekezdésének megfelelően magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(287) A (10) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően az uniós gazdasági ágazatot ért esetleges kár meghatározása érdekében mintavételt alkalmaztak.

(288) A kár meghatározásához a Bizottság szétválasztotta a makrogazdasági és mikrogazdasági kármutatókat. A makrogazdasági mutatókat a Bizottság a panaszban foglalt adatok, az eljárás során a panaszos által benyújtott további információk, valamint az Eurostat adatai alapján értékelte. Ezek az adatok az összes uniós gyártóra vonatkoztak. A mikrogazdasági mutatókat a Bizottság a mintába felvett uniós gyártók által a kérdőívre adott válaszokban közölt, megfelelően ellenőrzött adatok alapján értékelte. Mindkét adatsorról megállapítást nyert, hogy azok reprezentatívak az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete tekintetében.

(289) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás és termelékenység.

(290) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységárak, egységköltség, munkaerőköltségek, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházás, beruházás megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.4.2. **Makrogazdasági mutatók**

4.4.2.1. *Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás*

(291) A figyelembe vett időszak során az uniós össztermelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult:

5. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Termelési mennyiség (tonna)	362 195	355 240	361 159	401 119
Index	100	98	100	111
Termelési kapacitás (tonna)	492 059	451 310	468 115	466 744
Index	100	92	95	95

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Kapacitáskihasználás	73,6 %	78,7 %	77,2 %	85,9 %
Index	100	107	105	117

Forrás: panaszos (CIRFS)

(292) A figyelembe vett időszakban a termelési mennyiség 11 %-kal nőtt. A növekedésre csak a vizsgálati időszakban került sor (amely a figyelembe vett időszak legutóbbi 12 hónapját fedi le). A figyelembe vett időszaknak a vizsgálati időszakot megelőző részében (vagyis 2011-ben és 2012-ben) az uniós gazdasági ágazat termelési mennyisége csökkent vagy stagnált.

(293) A termelési kapacitás ezzel szemben csökkenő tendenciát mutatott a vizsgálati időszakban, 5 %-os csökkenéssel. A termelési mennyiség (292) preambulumbekezdésben említett növekvő tendenciájával együtt a kapacitáskihasználás 17 %-kal nőtt. Alá kell húzni ugyanakkor, hogy a trendelemzés alapját képező 2010-es kapacitáskihasználás a tőkeintenzív PSF-ágazatban alacsony volt, és a vizsgálati időszakban a kapacitáskihasználási arány 85,9 % volt.

4.4.2.2. *Értékesítési volumen és piaci részesedés*

(294) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult:

6. táblázat

Értékesítési volumen és piaci részesedés

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Az uniós piacon bonyolított teljes értékesítési volumen (tonna)	379 840	366 341	344 134	358 130
Index	100	96	91	94
Piaci részesedés	45,3 %	42,2 %	41,1 %	40,2 %
Index	100	93	91	89

Forrás: Eurostat, panaszos(CIRFS)

(295) Az Unió piacán az értékesítési volumen 2011-ben és 2012-ben csökkent, ám a vizsgálati időszak alatt kismértékben ismét nőtt. A 2010-ben eladott mennyiséghez képest ugyanakkor még mindig 6 %-os csökkenés volt megfigyelhető.

(296) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése jelentősen csökkent a figyelembe vett időszakban. A piaci részesedés legnagyobb mértékű csökkenése 2011-ben következett be, de a csökkenő tendencia 2012-ben és a vizsgálati időszakban is folytatódott, ami a figyelembe vett időszakban összességében a piaci részesedés 11 %-os zuhanását eredményezte.

4.4.2.3. *Növekedés*

(297) Az uniós felhasználás figyelembe vett időszakon belüli mérsékelt emelkedése (plusz 6 %) és az uniós gyártók által termelés növekedése (plusz 11 %) ellenére az uniós gyártók értékesítése 6 %-kal csökkent.

4.4.2.4. *Foglalkoztatás és termelékenység*

(298) A figyelembe vett időszak alatt a foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult:

7. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Munkavállalók száma	1 914	1 935	2 000	2 036
Index	100	101	105	106
Termelékenység (tonna/munkavállaló)	189,3	183,6	180,6	197,0
Index	100	97	95	104

Forrás: panaszos(CIRFS)

(299) A munkavállalók száma a figyelembe vett időszakban folyamatosan nőtt és 6 %-os bővülést eredményezett, amihez a termelési mennyiség növekedése társult a (292) preambulumbekezdésben leírtak szerint.

(300) A termelékenység 2011-ben és 2012-ben csökkent, mivel ezekben az években a munkavállalók száma nőtt, a termelési mennyiség pedig stagnált. A mutató a figyelembe vett időszak alatt összességében 4 %-kal nőtt.

4.4.3. **Mikrogazdasági mutatók**

4.4.3.1. *Árak és az árakat befolyásoló tényezők*

(301) A mintába felvett uniós gyártók uniós piacon, független vevők részére történt értékesítéseinek átlagos egységárai a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakultak:

8. táblázat

Eladási árak az Unióban

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Átlagos egységárak az Unióban a teljes piacon (EUR/tonna)	1 283	1 608	1 509	1 489
Index	100	125	118	116
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	1 453	1 666	1 629	1 542
Index	100	115	112	106

Forrás: a mintába felvett uniós gyártók ellenőrzött adatai

(302) Az Unióban a legnagyobb mértékű eladásiár-növekedés 2011-ben volt megfigyelhető, amikor is a PSF-et a 2010-es átlagos eladási árnál 25 %-kal drágábban értékesítették. Ezt a 2011-es gyapotválság okozta, amelynek következtében nőtt a 2010. évi csalódást keltő termés miatt nehezen beszerezhető gyapotot helyettesítő PSF iránti kereslet. Az uniós eladási árak a figyelembe vett időszak során összességében 16 %-kal emelkedtek.

(303) A figyelembe vett időszakban a termelési egységköltség is nőtt, 2011-ben 15 %-os csúccsal, amit a fontos költségtényezőt jelentő benzinárak ez évi növekedése okozott. A termelési egységköltség növekedése a figyelembe vett időszakban összességében 6 % volt.

4.4.3.2. *Munkaerőköltségek*

(304) A mintába felvett uniós gyártók átlagos munkaerőköltségei a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakultak:

9. táblázat

Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	31 561	31 080	31 661	32 356
Index	100	98	100	103

Forrás: a mintába felvett uniós gyártók ellenőrzött adatai

(305) A munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség először 2011-ben csökkent, majd az azt követő években enyhén nőtt. A figyelembe vett időszak során 3 %-os növekedés volt megfigyelhető.

4.4.3.3. *Készletek*

(306) A mintába felvett uniós gyártók készleteinek szintje a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Készletek

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Zárókészlet (tonna)	15 731	16 400	15 039	19 108
Index	100	104	96	121
Zárókészletek a termelés százalékában kifejezve	7,3 %	7,8 %	7,1 %	8,8 %
Index	100	107	97	120

Forrás: a mintába felvett uniós gyártók ellenőrzött adatai

(307) A zárókészletek 2012 kivételével nőttek, és a vizsgálati időszakban összességében 21 %-os bővülést eredményezett. Ez megfelel a termelési mennyiség növekedésének (összességében 11 %-os bővülés), miközben az értékesítési volumen a figyelembe vett időszakban csökkent (összességében 6 %-kal). Ezeket a tendenciákat a termelés százalékában kifejezett zárókészlet is tükrözte.

4.4.3.4. *Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházás, beruházás megtérülése és tőkebevonási képesség*

(308) A mintába felvett uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásaik megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

11. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Az Unióban a független vevőknek történő értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom %-ában)	– 5,4 %	1,0 %	– 0,8 %	0,3 %
Index	– 100	18	– 14	5
Pénzforgalom (EUR)	– 12 068 770	12 017 353	13 048 405	10 725 084
Index	– 100	100	108	89
Beruházások (EUR)	5 240 603	7 671 607	4 488 296	4 145 991
Index	100	146	86	79
Beruházások megtérülése	– 25,1 %	5,5 %	– 4,5 %	1,5 %
Index	– 100	22	– 18	6

Forrás: a mintába felvett uniós gyártók ellenőrzött adatai

(309) A mintába felvett uniós gyártók jövedelmezőségét a Bizottság a hasonló termék független vevőknek történő uniós értékesítéséből származó, adózás előtti nettó nyereségben kifejezve állapította meg, a vonatkozó értékesítési forgalom százalékában. A figyelembe vett időszak alatt a jövedelmezőségi mutatók változóak voltak. A jövedelmezőség összességében a 2010-es jelentős veszteséghez képest a vizsgálati időszakban nullszaldósra javult.

(310) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A nettó pénzforgalom tendenciája a figyelembe vett időszak során pozitív irányban változott.

(311) A beruházások 2011-ben érték el csúcspontjukat a 2010. évi szinthez képest 46 %-os bővüléssel, az ezt követő években azonban csökkenő tendencia volt látható. A figyelembe vett időszakban a beruházások 21 %-kal csökkentek.

(312) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékában meghatározott nyeresége. A mutató a figyelembe vett időszak során pozitív irányban változott.

(313) A mintában szereplő uniós gyártók közül egy sem jelezte, hogy a figyelembe vett időszak alatt nehézségei lettek volna a tőke előteremtése terén.

4.4.4. **A kárra vonatkozó következtetés**

(314) Az Indiából származó behozatal szintje állandó volt (a figyelembe vett időszakban 6 % és 7 % közötti uniós piaci részesedést ért el). Jelentős alákínálás volt megfigyelhető (43,7 %-ig).

(315) A legtöbb kármutató javult. Az uniós gyártók jövedelmezősége csaknem 6 százalékponttal nőtt, az átlagos jövedelmezőségi mutató azonban a vizsgálati időszakban továbbra is az elégtelen, 0,3 %-os nullszaldós szinten volt. A kapacitáskihasználási ráta 74 %-ról 86 %-ra nőtt. Ezt azonban az uniós termelési mennyiség növekedése és az uniós kapacitás csökkenése okozta. Az uniós eladási árak 2011-ben érték el csúcspontjukat, amit a gyapot- és benzinárak jelentős növekedése váltott ki. Az átlagos uniós eladási árak a figyelembe vett időszak során összességében 16 %-kal emelkedtek. A beruházások megtérülése és a pénzáramlás kedvezően alakult. A figyelembe vett időszak alatt a foglalkoztatás is nőtt. A továbbra is kedvezőtlen helyzetben tehát a növekedés jelei voltak tapasztalhatók.

(316) A következő kármutatók a figyelembe vett időszakban kedvezőtlen irányban változtak: az uniós gyártók uniós piaci részesedése 45,3 %-ról 40,2 %-ra csökkent, mivel az uniós értékesítési volumen 6 %-kal esett. A beruházások mértéke 2011 kivételével összességében csökkent. A kapacitás (293) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően 5 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban.

(317) Az uniós gazdasági ágazat helyzete összességében továbbra is kedvezőtlennek mondható, bár az utóbbi években egyértelműen javult. A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében.

(318) A nyilvánosságra hozatalra reagálva a panaszos elmondta, hogy az indiai piaci részesedés uniós piacon belüli stabil szintjét a jelentős támogatás eredményeként értékeli. A Bizottság valóban talált kiegyenlíthető támogatásokat (lásd a (229) preambulumbekezdést), ám ezek és az uniós gazdasági ágazat kedvezőtlen helyzete között nem tudott okozati összefüggést (lásd a (319)–(323) preambulumbekezdést) megállapítani.

5. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

(319) Az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az Indiából származó támogatott behozatal jelentős kárt okozott-e az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 8. cikke (6) bekezdésének megfelelően azt is megvizsgálta, hogy más ismert tényezők ezzel egy időben okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az Indiából származó támogatott behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézet károkat ne a támogatott behozatalnak tulajdonítsák. Ezek a tényezők a más harmadik országokból származó behozatal, az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye és a felhasználás.

5.1. A TÁMOGATOTT BEHOZATAL HATÁSA

(320) A *de minimis* mértéket el nem érő kínai és vietnami támogatásokra való tekintettel (lásd a (76) és a (231) preambulumbekezdést) az összesítés feltételei nem teljesülnek. Ezért az okozati elemzés az Indiából származó behozatal hatásaira korlátozódik.

(321) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 45,3 %-ról 40,2 %-ra csökkent, miközben az indiai behozatal piaci részesedése viszonylag stabilan 6 % és 7 % között volt. A felhasználás a figyelembe vett időszak alatt 6 %-kal nőtt. Az uniós gazdasági ágazat tehát piaci részesedés tekintetében nem tudott profitálni a növekedésből, ám ez aligha tulajdonítható az indiai piaci részesedésnek, amely állandó volt.

(322) Az Indiából származó PSF Eurostat szerinti átlagárai alacsonyabbak voltak a más országokból származó átlagos PSF-áraknál, de meg kell jegyezni, hogy jelentős különbségek vannak mennyiség és terméktípusok tekintetében. A típus szerinti pontos összehasonlítások mindenesetre jelentős alákínálásra mutattak rá az Indiából származó behozatal vonatkozásában.

(323) A jelentős mértékű alákínálás ellenére nem lehet azt mondani, hogy a károkat az indiai import okozta. Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének a csökkenése (mínusz 5,1 százalékpont) valóban nem tudható be az indiai behozatal alakulásának, hiszen az indiai piaci részesedés viszonylag állandó volt (mindössze 0,7 százalékponttal emelkedett a figyelembe vett időszakban). Ezen túlmenően az Indiából importált termékek átlagára a figyelembe vett időszakban 18 %-kal nőtt. Az Indiából importált termékek ára láthatóan nem vezetett áreséshez, mivel az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzete – bár vizsgálati időszakban továbbra is kedvezőtlen volt – a figyelembe vett időszak során jelentős mértékben javult.

5.2. AZ EGYÉB TÉNYEZŐK HATÁSAI

5.2.1. **Harmadik országokból származó behozatal**

(324) A harmadik országokból származó behozatal volumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

12. táblázat

Harmadik országokból származó behozatal

Ország		2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Koreai Köztársaság	Volumen (tonna)	129 918	165 365	163 540	181 540
	Index	100	127	126	140
	Piaci részesedés	15,5 %	19,0 %	19,5 %	20,4 %
	Index	100	123	126	131
	Átlagár (EUR/tonna)	1 116	1 367	1 361	1 300
	Index	100	123	122	116
Tajvan	Volumen (tonna)	121 656	108 645	100 072	92 423
	Index	100	89	82	76
	Piaci részesedés	14,5 %	12,5 %	12,0 %	10,4 %
	Index	100	86	82	71
	Átlagár (EUR/tonna)	1 131	1 416	1 383	1 369
	Index	100	125	122	121
Kína	Volumen (tonna)	5 198	8 980	23 209	44 651
	Index	100	173	446	859
	Piaci részesedés	0,6 %	1,0 %	2,8 %	5,0 %
	Index	100	167	447	808
	Átlagár (EUR/tonna)	1 065	1 279	1 265	1 209
	Index	100	120	119	113
Törökország	Volumen (tonna)	32 921	29 969	34 303	36 908
	Index	100	91	104	112
	Piaci részesedés	3,9 %	3,4 %	4,1 %	4,1 %
	Index	100	88	104	105

Ország		2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
	Átlagár (EUR/tonna)	1 133	1 466	1 383	1 382
	Index	100	129	122	122
Vietnam	Volumen (tonna)	24 884	25 487	26 410	29 717
	Index	100	102	106	119
	Piaci részesedés	3,0 %	2,9 %	3,2 %	3,3 %
	Index	100	99	106	112
	Átlagár (EUR/tonna)	978	1 182	1 175	1 096
	Index	100	121	120	112
Indonézia	Volumen (tonna)	25 902	30 285	24 032	24 699
	Index	100	117	93	95
	Piaci részesedés	3,1 %	3,5 %	2,9 %	2,8 %
	Index	100	113	93	90
	Átlagár	1 055	1 329	1 267	1 167
	Index	100	126	120	111
Thaiföld	Volumen (tonna)	17 548	23 510	17 103	18 952
	Index	100	134	97	108
	Piaci részesedés	2,1 %	2,7 %	2,0 %	2,1 %
	Index	100	129	98	102
	Átlagár (EUR/tonna)	1 140	1 449	1 310	1 298
	Index	100	127	115	114
Egyéb behozatal	Volumen (tonna)	49 272	51 282	41 074	43 120
	Index	100	104	83	88
	Piaci részesedés	5,9 %	5,9 %	4,9 %	4,8 %
	Index	100	100	83	82
	Átlagár (EUR/tonna)	1 323	1 681	1 603	1 532
	Index	100	127	121	116

Forrás: Eurostat

(325) A behozatal legnagyobb része (a vizsgálati időszakban 181 540 tonna, ami 20,4- %os piaci részesedésnek felel meg) a Koreai Köztársaságból érkezik, amely a figyelembe vett időszak során 4,9 százalékponttal növelte piaci részesedését. Az második legnagyobb uniós exportot bonyolító ország Tajvan. Bár a figyelembe vett időszakban a Tajvanból származó behozatal csökkent (mínusz 4,1 százalékpont), Tajvan így is 10,4 %-os piaci részesedést tudhatott magáénak a vizsgálati időszakban. A negyedik legnagyobb exportőr (a harmadik Indiát követve) Kína, amelynek a piaci részesedése 4,4 százalékponttal 5 %-ra nőtt. Az egyéb harmadik országokból származó behozatal elmarad az Indiából érkező importtól, de jelentős mennyiségű PSF érkezik Törökországból, Vietnamból, Indonéziából és Thaiföldről is (mind a négy ország piaci részesedése viszonylag stabil). A Törökországból, Vietnamból, Indonéziából és Thaiföldről származó behozatal összességében 12 %-os piaci részesedést jelent (a vizsgálati időszakban 12,4 %).

(326) Említést érdemel a Koreai Köztársaságból származó import növekedése. A koreai behozatal a vizsgálati időszakban az indiai behozatal háromszorosát tette ki. A figyelembe vett időszakban 40 %-kal nőtt, az ország piaci részesedése pedig 4,9 százalékponttal 20,4 %-ra emelkedett. A Kínából származó behozatal is számottevő mértékben, több mint 700 %-kal nőtt mennyiség tekintetében, piaci részesedés szempontjából pedig 4,4 százalékponttal. A Kínából érkező import az uniós gazdasági ágazat árait is jelentős mértékben csökkentette.

(327) A fentiek alapján az a következtetés vonható le, hogy ha az uniós gazdasági ágazat kedvezőtlen helyzetét a behozatal okozta, ezt inkább az Indiától eltérő forrásokból származó import eredményezte.

(328) A nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azt az észrevételt tette, hogy a Bizottság a továbbiakban nem vizsgálta a kínai és vietnami exportárakat. Emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat úgy Kína, mint Vietnam esetében *de minimis* mértékű támogatási szintet állapított meg. Emiatt a Bizottság e két ország exportárait az egyéb tényezők hatásaival kapcsolatos okozati elemzés során értékelte, és valóban nem végezte el a jelen eljárásban érintett mindhárom országból származó behozatalra kiterjedő összesített értékelést, mivel úgy ítélte meg, hogy a Kínában és Vietnamban nyújtott támogatások *de minimis* mértékűek voltak, ahogy azt a (275)–(277) preambulumbekezdés is ismerteti.

(329) A panaszos a Koreából származó behozatal átlagáraira, valamint a behozatal 2011 és 2012 közötti (enyhe) növekedésére vonatkozóan is észrevételt tett. Tekintettel arra, hogy összességében a Koreából származó behozatal a figyelembe vett időszakban úgy mennyiség, mint piaci részesedés tekintetében nőtt, valamint arra, hogy annak átlagárai alacsonyabbak az uniós gazdasági ágazat átlagos eladási árainál, a Bizottság fenntartja azt a véleményét, hogy a koreai import az okozati elemzésben figyelembe veendő egyéb tényező.

(330) A panaszos a jelen eljárás által eredetileg érintett három ország, valamint Korea és Tajvan átlagos exportárait is megemlítette a 2014. január és július közötti időszak vonatkozásában. Ez azonban nem tartozik a figyelembe vett időszakhoz, amely 2010-től a vizsgálati időszak végéig tart. Ezért a Bizottság az észrevételt elutasította.

5.2.2. **Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye**

(331) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat kivitele mennyiség és átlagos érték tekintetében a következőképpen alakult:

13. táblázat

Az uniós gyártók exportteljesítménye

	2010	2011	2012	Vizsgálati időszak
Exportmennyiség (tonna)	31 158	32 204	41 279	36 149
Index	100	103	132	116
Átlagár (EUR/tonna)	1 760	1 945	1 924	1 962
Index	100	111	109	112

Forrás:

Mennyiség: panaszos (CIRFS)

Érték: a mintába felvett uniós gyártók ellenőrzött adatai

(332) Az uniós gazdasági ágazat az Unión kívül főként speciális termékeket értékesít, ami megmagyarázza a magasabb átlagos eladási árakat ezeken a piacokon.

(333) A mintába felvett uniós gyártók exportmennyisége majdnem 30 %-kal emelkedett a figyelembe vett időszak során, a csúcspontját 2012-ben érte el. Az átlagos eladási árak 2011-ben nőttek, majd a vizsgálati időszakig állandó szinten maradtak.

(334) A mintába felvett uniós gyártók jó exportteljesítménye ellenére az exportmennyiségek abszolút értéken véve viszonylag alacsonyak voltak az Unión belüli értékesítési volumenhez képest. Ezért a hatásuk nem volt elegendő ahhoz, hogy ellensúlyozza az Unió belső piacán kialakult kedvezőtlen helyzetet.

5.2.3. **Felhasználás**

(335) A PSF uniós piaca 2010-ben 838 397 tonna volt, a vizsgálati időszakban pedig 890 992 tonnát ért el. Ez 6 %-os piaci növekedést jelent a figyelembe vett időszakban. Más szóval tehát nem volt keresletcsökkenés, ami hozzájárulhatott volna az uniós gazdasági ágazat kedvezőtlen helyzetéhez.

5.2.4. **Gazdasági válság**

(336) Egy felhasználói szövetség, az egyik érintett ország kereskedelmi kamarája és egy állami hatóság azt az észrevételt tette, hogy a kárt a gazdasági válság okozta. Ez az érv nem állja meg a helyét, mert a PSF uniós piaca 6 %-kal bővült, és az uniós átlagos eladási ár úgyszintén 16 %-kal nőtt.

(337) A kereskedelmi kamara azt is hozzátette, hogy a gazdasági válság következtében a különleges PSF-ek iránti kereslet csökkent, míg a PSF-termékek iránti kereslet nőtt. Emlékeztetni kell arra, hogy a különleges PSF-ek és a PSF-termékek ugyanolyan fizikai és kémiai jellemzőkkel bírnak, és végső felhasználási formáik is alapvetően azonosak. Vitathatatlan, hogy nem minden terméktípus cserélhető fel egymással, a korábbi vizsgálatok és a jelenlegi vizsgálat azonban megállapította, hogy a különböző terméktípusok között legalább részleges felcserélhetőség és egymást átfedő felhasználási terület fordul elő. Az állítást mindezek alapján elutasították.

5.2.5. **Magas kapacitáskihasználás**

(338) Egy állami hatóság beadványa szerint a piaci részesedés elvesztésével járó kárt nem okozhatta a támogatott behozatal, tekintettel az uniós gazdasági ágazat magas kapacitáskihasználási arányára. Az uniós gazdasági ágazaton belüli kapacitáskihasználás a figyelembe vett időszak során valóban nőtt, de soha nem közelítette meg a rendelkezésre álló kapacitási korlátokat. A kapacitáskihasználás a csúcspontján, amely a vizsgálati időszakban következett be, 85,9 % volt. Ez bőséges teret enged a termelés további növelésére. Mivel azonban az uniós gyártók uniós gazdasági ágazaton belüli értékesítési volumenei nem követték a felhasználásban mutatkozó növekedési tendenciát, a csökkenő piaci részesedés továbbra is az uniós gazdasági ágazat kedvezőtlen helyzetének egyik mutatójaként értékelendő.

5.3. AZ OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

(339) A fentiek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az uniós gazdasági ágazat kedvezőtlen helyzete és az Indiából származó támogatott behozatal között nem állapítható meg okozati összefüggés. Ez a következtetés mindenekelőtt az Indiából származó behozatal viszonylag alacsony és csak enyhén emelkedő piaci részesedésén (6,1 %-ról 6,8 %-ra) alapul, szemben az uniós gazdasági ágazat sokkal magasabb, de továbbra is csökkenő piaci részesedésével (45,3 %-ról 40,2 %-ra). Másodszor, az egyes más országokból (Korea, Tajvan, Kína) származó behozatal nagyobb mennyiségű volt és/vagy erőteljesebben növekedett, ezért, ha az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt a behozatal okozta, azt nem az Indiából, hanem az ezen országokból származó importnak kell tulajdonítani (lásd a (325)–(327) preambulumbekezdést).

(340) Az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése és 8. cikkének (6) bekezdése értelmében vett okozati összefüggés az Indiából származó támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár között nem volt megállapítható.

6. **KÖVETKEZTETÉS**

(341) Ezért az eljárást meg kell szüntetni, hiszen a Kínai Népköztársaság és Vietnam esetében a támogatás *de minimis* mértékű volt, az Indiából származó behozatal esetében pedig nem volt megállapítható okozati összefüggés a kár és a támogatások között.

(342) Az alaprendelet 25. cikke (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A jelenleg az 5503 20 00 KN-kód alá besorolt, a Kínai Népköztársaságból, Indiából és Vietnamból származó, nem kártolt, nem fésült vagy más módon fonásra elő nem készített szintetikus poliészter vágott szál behozatalára irányuló szubvencióellenes eljárást a Bizottság megszünteti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 16-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER